

**Velja v Ljubljani
in po pošti:**

celo leto . . . K 84—
pol leta . . . " 42—
četrt leta . . . " 21—
za mesec . . . " 7—

za inozemstvo:

za celo leto naprej K 95—
za pol leta . . . " 50—
za četrt leta . . . " 26—
za mesec . . . " 9—

Jugoslavija

Licijalno

Na pismene naročbe brez
pošiljave denarja se ne
moremo ozirati.

Naročniki naj pošiljajo
naročnino
po nakaznici.

Oglasi se računajo po po-
rabljenem prostoru in si-
cer 1 mm visok ter 45 mm
širok prostor za enkrat
40 vin., za večkrat popust.

Uredništvo je na Starem trgu št. 19. Telefon
št. 300. — Upravištvo je na Marjinem trgu
št. 8. — Telefon št. 44.

Izhaja vsak dan zjutraj.
Posamezna številka velja 40 vinarjev.

Vprašanjem glede inseratov l. dr. se naj pri-
loži za odgovor dopisnica ali znamka. — Dopisi
naj se frankirajo. — Rokopisi se ne vračajo.

Notranja kriza v Italiji.

Odstop Orlandove vlade. — Rimski parlament izreka nezaupnico vladi. — Burna seja.

Versailles.

Versailles! Sirensko ime se glasi
zlovešče po jugoslovanski zemlji. Po
polomu Avstrije je od tam dospel
mandat Italiji, da okupira naše kraje
in jih smatra kot sovražnikovo ozemlje
— in tam se bodo zbrali mogotci
sveta k podpisu, ki naj sankcionira
tup. Dvakrat zlovešče ime — Versailles.

Obliž, ki nam ga ponuja g. Š. v
svojem dopisu iz Pariza („Na pred-
večer odločitve“, gl. „Jugoslavija“ z
dne 19. t. m.), ko navaja, da „ogromna
večina našega naroda doseže popolno
svobodo in pogoje za vsestranski
razvoj“, nam ne vstavi krvavenja. G.
Š. pravi istotam, da „v gužnosti ostane
samo (sic!) oni del našega naroda,
ki bode izročen kot nagrada Italiji in
morda Nemški Avstriji“. Proti takim
argumentom moramo odločno nastopiti.
Ne dvomim niti najmanj v dobro voljo
g. Š. — toda njegova tolažba mi kliče
v spomin izvajanja italijanskega do-
centa S., s katerim sem se razgovarjal
v Švici. Ta italijanski agent je vedno
in vedno povdarjal, da izgubimo Jugo-
slavijo samo par stotisoč ljudi, a
pridobimo jih milijone. Lahko je bilo
zavriniti tujca, ki si lasti pravico, delati
red v tuji hiši in odmerjati sosedu
tega lastno zemljo, kako naj pa pri-
pustimo tako motivacijo med seboj?
Ne, g. Š., ta „samo oni del našega
naroda“ je naš najboljši del —
je naše morje, je prosto di-
hanje. Mi Slovenci smo za jugoslo-
vansko telo organ, ki ne sme biti raz-
trgan. Pol srca se ne odreže in pol
glave ne odseka brez škode za celo
telo. In tisti „samo“ je tretjina tega
organa Jugoslavije. Mi imamo v Jugo-
slaviji enako potrebno funkcijo kot
drugi njeni udje in to funkcijo zamo-
remo uspešno opravljati le tedaj, če
je organ cel in zdrav — naša uple-
njena zemlja ni martinčkov rep — mi

ne smemo ostati le gorski privesek za
Jugoslavijo, sicer bi bili zanjo brez
pomena in po tolikih stoletnih borbah
ne moremo postati parasiti na bratovi
koži — to velja v idejnem in materi-
jelnem pogledu — mi smo prišli k
materi vsak s svojim delom in s svo-
jimi zakladi; popolno svobodo rabimo,
da se uveljavimo v skupno korist.
Tako pojmujejo mi Jugoslavijo.

G. Š. pledira za to, da se spri-
jaznimo z mislijo, da naši delegati
podpišejo versajski mir — tako vsaj
zveni njegov dopis.

Ne maramo prejudicirati — na
drugem mestu že smo izrazili svoje
mnenje (gl. „Jugoslavija“ 15. t. m.),
da bi morala najti naša delegacija
učinkovit modus ne priznanja nasilnega
miru. Strah, ki se pojavlja ob misli,
kaj potem, nas ne more odvrti od
tega, da ne zatajimo načela. Tiste
entente, ki je lomila sovražno jeklo
na francoskih in belgijskih poljanah,
danes ni več. Duha pravice, ki ga je
ona klicala na pomoč, se danes ne
more otresti sama. Vedno glasnejše
postaja njeno lastno ljudstvo. V strahu
pred gibanjem od vzhoda namerava
ententa okrepiti „zdravstveni kordon“
(cordon sanitaire), ki naj bi ga tvorili
s Poljaki in Čehi tudi mi Ju-
goslovani. Italija pa pleše svojim
prijateljem pred nosom ekstrature
z Nemci in Madžari — skače torej
čez kordon. Kdo bo zagrabil z močno
roko v ta kaos? Mar naj mi Jugo-
slavani poslušamo na migljaj take an-
tante? Italija nam pripravlja smrt na
zapadu, severu in vzhodu in mi naj
čakamo, da nas reši antanta, tista an-
tanta, ki je Italijo poslala na naša tla
in ki jo podpira v vsem — nam pa
poklanja svoje simpatije? Ne in ne!
Mi se moramo orijentirati po
svojih potrebah. Poglejmo v svet,
da vidimo, kaj se godi okrog nas. Že
danes smo naravni nasprotniki sistemu,

čegar zmago smo želeli v svojem
trpljenju tekom vojne — in to na-
sprotje bo ostalo, kajti Versailles bo
rop potrdil. Okrog sebe bomo pa imeli
sosedo, ki so nas do včeraj trli, ki pa
znajo po prehodni dobi dobiti zelo
demokratsko upravo, in kar je naj-
važnejše, tvorijo nam spojno ozemlje
do matke Rusije. Sovraštva od včeraj
so zavezništva jutri — primerov ne
bomo iskali, dovolj nam bodi vzgled
Anglije in Francije — pa tako daleč
ne gremo. Najmanj, kar moramo za-
htevati od naših odgovornih krogov je
pa to, da nam s pametno po-
litiko zavarujejo hrbet. Na-
rodnostni boj, kot smo ga bojevali
pod Avstrijo, je dokončan. Danes
rabimo drugih metod in na drugo
fronto stirnimo vrste; ta boj je
nekaj višjega kot samo narodnostni
boj; to je boj ideje proti materiji —
resnice proti laži — tak boj bojuje z
nami tudi ostalo varano človeštvo pa
i v sami Italiji, proti diktaturi Moloha
in Mamona.

Sirahu tedaj ne imejmo! Kaj naj
nam pa ukaže Pariz? Mar bo poslal
čete nad svojo izkrvavelo zaveznico
Srbijo, oziroma sedaj že priznano
Jugoslavijo? Po tem takem je to pri-
znanje „chiffon de papier“, cunjica pa-
pirja — tako antanta vendar ne bo
padla, saj to je njen najtežji argument,
ko se drži londonskega pakta, da je
zanjo moralna obveznost, kar je na
papirju. Pa še tehtnejši vzroki govore
proti okupaciji. Koliko časa bi pa to
držalo? Francoski vojak je tudi vojne
sit, nič manj italijanski ne glede na to,
da je Amerika odklonila tako
sodelovanje — Lansing je celo
namignil Italiji, da bi utegnili v tem
slučaju priti do represalij
proti nji. Menda pa ni to formalno
priznanje Jugoslavije prišlo kar tako
čez noč kot bonbon proti zagotovitvi,

da podpišemo mir? Tega vsaj ne
mislimo.

G. Š. obeta, da bomo imeli pri-
liko soditi krivce dejstva, da ni bila
Jugoslavija pravočasno priznana; sedaj
menda ni še prišel trenotek zato.
Mogoče res nimamo še vpogleda za
kulise — pa že to, kar nam je znano
danes, nas opozarja, da bdimo.

Jugoslovanski odbor bo gotovo
pojasnil svoje delovanje za časa vojne,
svoje razmerje napram oficijalni srbski
vladi itd. itd.

Vemo n. pr., da so vsi naši pri-
jatelji med zavezniškimi narodi tako
osebno med razgovori, kot javno v
časopisju in revijah opozarjali separa-
tistične srbske kroge, ki so imeli v
rokah državno krmilo, naj vendar že
enkrat poskrbe za to, da se Jugo-
slavija prizna, enako kot Čehoslovaška,
kajti to bo velikega pomena za pogoje
premirja in miru. In imena teh nam
naklonjenih mož jamčijo za stvar —
znani Scotus Viator (Seton Watson),
Steed, Auguste Gauvain. Revije kot
ugledna londonska „New Europe“
so ponovno pozivale staroradikalce,
ki so dosledno odklanjali jugoslovanski
odbor, naj store potrebne korake, saj
antanta je morda sama imela bojazen
pred trenutkom, ko bo Italija prezen-
tirala londonsko menico. „New Europe“
piše 14. novembra 1918 to-le: „Pri-
znanje Češke od strani zaveznikov je
gotova stvar in mi smo zadovoljni,
ko vidimo, da cel čehoslovanski narod,
v resnici ujedinjen v dejanju in čustvo-
vanju, stoji za svojimi voditelji, Ma-
sarykom in Kramšem in da kaže svojo
ednost v sestavi ministrstva iz vseh
talentov, od levece do desnice. Med
tem se pa priznanje Jugoslavije odla-
ga še do danes. To priznanje je nujna
in življenska potreba. Edini razlog,
zakaj ni ta korak še do danes storjen,
je ta, da vlada na nesrečo Jugo-
slavanov in nas samih razdvojenost med

VLADIMIR LEVSTIK.

112. nadaljevanje.

Višnjeva repatica.

Med vrati svojega kabineta se je zdajci obrnil
ter vprašal hlastno, s šolskim glasom:
»Koliko parov nogavic je zapustil France Pre-
šeren ob svoji smrti? ...«

- »Dvanajst,« je zamrmrala Vida trepetaje.
- »Koliko žepnih robcev?«
- »Osemnajst celih in ...«
- »Koliko raztrganih, ha?«

Spomin se ji je zateknil; to so bile stvari iz
večrajšnje lekcije, ki bi jih morala znati šele jutri.
Oče je planil bliže, pograbil matematični zvezek in
ga zavijtel nad njeno glavo.

»Tega bi se bila učila z Milan-Milanom,« je
kriknil porogljivo, »namesto da računata, kosinus
alfa, iz katerega nikoli nič ne bo, če se prav na
glavo postavita, ti in tvoja zanikarnata mati!« To
rekši jo je oplazil z zvezkom enkrat od leve, enkrat
od desne strani, vrgel ji ga pred noge ter izginil.

Vida se dolgo ni sklonila, da bi pobrala mate-
matiko svoje prve ljubezni; z rokami sklenjenimi na
križu je strmela v svetlo noč, priznavajoč si z gren-
kim razočaranjem, da leži Križajeva malodušnost
kakor pust madež prekinjek na sijanju nocojšnjega
večera. Milan ni bil vzroji, ni se udaril po prsih,
ni našel besedice upora ali priznanja; ničesar ni

storil tako, kakor je upala ona v dnu svoje romanti-
čne duše. Cela nepričakovana bodočnost je pognala
kal v tej minuti, čeprav se Vida ni zavedala izpre-
membe, marveč je čula še dolgo v noč ter naporno
mislila nanj in si dopovedovala, kako ga ljubi ...

»Lopov stari,« je zaškrtnil suplent pred hišnimi
vrati. »Spodil me je kakor paglavca, ako prav pre-
mislim; da sem le mogel molčati in ubogati brez
besedice, vpiro nje — vpiro nje! Kaj si bo mislila
o meni? Dolžan sem ji, da se izkažem moža,« je
godrnjal, ubiraje pot s srdito dolgimi koraki, »brez-
pogojno, pa če bi moral tepsti Pohlina; preden mine
leto dni, bo moja žena — sirotica preganjana!«

Toda spotoma pride človeku marsikaj na um;
sredi Glavnega trga se je ustavil, počehljal se za
ušesi ter si priznal:

»Vseeno, prišel sem bil s tako dobrim, poštenim
namenom, da ji ostanem nesebičen drug! Kateri
vrag naju je zmotil? Pa govore hudimani o svobodni
volji ... Nu, zdaj ne preostaja drugega, čast je čast.
In vendar — joj, v kakšno nesrečo jo še pripravil,
ti stari, bedasti Križaj!«

Misel se je razvijala sama od sebe.

»Kaj sem storil, kaj sem storil!« je tarnal ob
vodi. »To je lehkomišelnost, zločin, starčevski pohlep
do nežnega mladega bitja; slabost značaja je, kaz-
njiva nezmožnost reči, ne! ... Seve, ko nimam to-
liko poštenja, da bi zadušil v sebi to brezumno
čuvstvo! In stari naju je zalotil, povratek v hišo mi

je otežkočen, ako ne kar nemogoč; Pohlina bo pazil!
Vida se bo pogrezala še globlje v te pogubne sanje,
in jaz ji ne morem, ne smem, ne znam raztolmačiti,
da siliva v pogubo ...«

Katastrofa se je risala v njegovem duhu tako
jasno in neizbežno, da je malo manjkalo, pa bi se
bil zagnal z mostu na glavo v žuboreče valove; in
ko je hodil doma bosopet okrog mize, je zdajci udaril
s pestjo ter se pridušil:

»Ne, ne in ne! Dokler ni storjeno, se da vse
popraviti; rajši naj me zaničuje, kakor da bi postal
njen krvnik ... Še jutri najdem pot — še jutri!«

V tem sklepu se je izročil postelji; zora ga je
našla polnega odločnosti in kesanja.

»Toda ljubil jo bom zmerom, do smrti!« si je
prisegal vmes. »Nobena druga ne bo kraljevala v
moji duši, ki je posvečena nji edini; nobena ni vred-
nejša mojega čiščenja ...« In že je snoval novelo,
v kateri opiše, pretresljivo dramo svojega in Vidi-
nega srca.

Ta novela je narastla še tisti dan za novo po-
glavje, s katerim suplent ni bil računal. Ko je sedel
popoldne za mizo, iztezal noge v orumenelih noga-
vicaх tik do vrat in z mnogimi vzdih popravljaj
slovenske naloge, je nekdo potrkal na vrata.

»Not, strela, ki ne daš miru!« je vzkliknil Križaj
z velikim glasom.

(Dalje.)

reakcionarnim srbskim ministrom predsednikom g. Pašićem na eni ter demokratskim jugoslovanskim odborom na drugi strani (se nanaša na članek „New Europe“ št. 97). G. Pašić, ki igra ulogo orientalskega sultana, je edini odgovoren za oblake, ki so se zbrali sedaj nad bodočnostjo Jugoslavije.“

Po nasvetih, ki jih daje člankar o tem, kako naj se uredi in sestavi vlada iz Srbije in avstrijskih jugoslovanskih pokrajin ter zastopstvo na zapadu do sklepa miru, stoji še to-le: „... ker osebna politika g. Pašića kompromitira dinastijo, in samo hitra akcija zamore rešiti situacijo.“

Toda edinosti ni bilo, na to meri g. Š., ko omenja „Samosrbstvo“, in versalska konferenca, ki je redigirala pogoje za premirje Avstriji, nas je našla nepripravljene. Avstrijska mornarica je ob prevratu izvesila jugoslovanske zastave, Versailles je pa določil, da se smatrajo tudi naše pokrajine za sovražno ozemlje in poveril Italiji izvršitev pogojev. Zastopnik Srbije, torej tudi naš pri tej konferenci je bil sedanji delegat in pariški poslanik g. Vesnić, ki je pristal na te pogoje med njimi je bil tudi ta, da mora tedaj že jugoslovanska flota kapitulirati pod belo zastavo — in italijanska časnikarska agencija v Bernu je javila na očitke cinično vest, da se je izročitev flote izvršila v smislu protokola o pogojih za premirje od 3. nov. 1918 „v imenu in z odobrenjem vseh zaveznikov in zvezi pridruženih, pa tudi Srbije.“

Zato imamo danes pravico zaklicati v Pariz, da si v drugič ne damo diktirati z odobrenjem Jugoslavije. Hands off! Narod hoče biti čist v boju za pravico. Spectator.

* Citati tiskani in podčrtani po „Les Conférences Yougoslaves de Genève. Documents et Commentaires“, Genève, 1918.

V „New Europe“ se je zavzemal za Jugoslavijo posebno Seton Watson. Dokumentarne važnosti so tudi članki in intervjui g. Steeda.

Kako izgleda danes v Celovcu.

Nujni zasebni opravki, so me prisilili, da sem odpotoval par dni po zasedbi Celovca po naših četah tja. Vozil sem se preko Jesenic do Svetne vasi in od tam preko narasle Drave z vozom do Celovca. Na poslopih se razen na postaji Področica ne vidi sledov okupacije samo na levem bregu Drave ležeči grad Humberk kaže znake, da so se skrivale tam nemške tolpe. Dva mosta pri Svetni vasi čez Dravo so pokvarili Nemci pri svojem umiku, od katerega so popravili naši vrli pionirji vozni most. Železniški most pa po mnenju — strokovnjakov ne bode mogoče popraviti pred dvema mesecema. Na drugem bregu Drave se pa ne vidi do Celovca niti naj-

manjšega sledu vojaških operacij. Ljudstvo mirno dela na polju in spoštljivo pozdravlja mimoidoče. Prišedši v Celovec zagledam ponosno na poslopju glavnega kolodvora plapolati jugoslovansko trobojnico. Na postaji stražijo naši kranjski Janezi v družbi bratov Srbov. Po mestu vozi redno tramvaj in prav malo se opazi, da smo zasedli mesto o katerem pravijo naši južni sosede da je štockdeutsch. Trgovine so polne raznega blaga in reči moram, da so vse cene razen živil precej manjše ko v Ljubljani. Zelo dobro vino rizling sem pil v kolodvorski restavraciji po 16 kron liter pivo vrček domače Schleppebrauerei po 1 krono 20 in pristno plzensko po 1-80. Tudi kar se jedil tiče, nisem obojeval predrago. Veržnikov mrgoli po trgovinah, posebno se vidi istih s hrvaškega s krivim nosom. Te ljudske hijene so čakale za fronto in so se pomikale stalno za našimi četami. Seboj so peljali špeh in moko nazaj pa podplate. Tu so podplati po 26 kron kilo (gospod Pollak dobro skalculirajte koliko imajo vaši strokovni tovariši manj dobička). Čevlji se dobe do 140 kron s samega pristnega usnja. Pa tudi kranjski veržniki ne zaostajajo, vidi se cele vozove usnja premikati se proti kranjski meji. Tako je žirovniški usnjak P-r pripeljal cel voz te robe domu, da jo proda svojemu krvnemu bratu za najmanj trikratno nabavno ceno. (Vlada, kje si?) Na cestah se vidi gruče nemcev ki skrbno stikajo glave skupaj, kakor smo jih včasih mi pred pošto kadar je bil kak polom v Galiciji ali Srbiji.

Kar je zagrizenih Nemcev, ki so ostali še tu, poslužujejo se še kaj radi besede windische. Trdno so mnenja, da bomo morali umakniti naše čete s Korotana. Potuhe v tem mnenju jim seveda delajo člani laške misije in marsikaka frajlica v njih družbi še doda kaj h dobrim vestem. Mučno je videti, da je skoraj po mestu več vojaštva ententnih misij, posebno laške, kot pa naših. Nekaj prenapetih nemcev mi je pravilo o divjanju našega vojaštva po Koroškem, a usta sem jim zamašil, ko sem jim pokazal nekaj slik o grozodejstvih nemških čet v Srbiji. Kar je Slovencev, s težkim srcem čakajo odločitve mirovne konference, kajti ako nam ne bode prisojen Celovec, ni obstanka niti enemu Slovincu več tam. Prepričan sem se, da vlada res najlepši red po celem okupiranem ozemlju, in da se obnaša naše vojaštvo še vse prekalirsko napram nemcem. Reči moram, dalje časa gleda človek ta prelepi del naše zemlje, tem težja bi mu bila izguba te zemlje. Kajti ako ne obdržimo teh krajev sedaj, so za nas zavedno izgubljeni. Vprašal sem Srba prostaka in že priletnega, brate kdaj odidemo s Celovca. Odrezal se mi je, kad bode demobilizacija! Dal Bog!

Zahtevajte „Jugoslavijo“ po vseh gostilnah, kavarnah in brivnicah!

D. Čebin:

V osvobojeni Koroški.

(Dalje.)

Celovec — naš Celovec! Kdaj si že mogel biti naš in koliko gorja bi bilo prihranjenega, če — pa ni, da bi sedaj govorili o tem, saj čas, ko bodo sojeni tisti, ki so obsodbe vredni, bo prišel kmalu. „Celovec je naš in bo naš — ali ga pa ne bo“ je pisal „Slov. Narod“ prve dni po zavzetju Celovca.

Celovec — odkrito povedano prve dni ni izgledal nič kaj jugoslovanski; kako je sedaj, ko je že 14 dni tega, ne vem. Tista peščica jugoslovanskih vojakov, ki je patrolirala po Celovcu, ni izgledala mnogo drugače kot italijanska misija, ki se je tudi nahajala tam. Nikoder ni bilo videti jugoslovanskih trobojnic, vse meščanstvo je pač ostentativno nosilo modrice, in le pri Trabesingerju sem slišal slovensko govorico. Ampak dasi ni bilo videti zunajnih znakov, je vendar bilo čutiti ob vsakem koraku in ob vsakem pogledu, da je mesto prišlo pod novega gospodarja. Pov-

darjam pa, da to nikakor ni bila naša zasluga! Prej v neskončnost ošabni Nemci so postali na mah majhni, čisto majhni, ponižni, priliznjeni in uljudni. Raz obraze se jim je bral strah in trepet — to pa samo vsled tega, ker je bil tudi Celovec, kakor sploh vsa Koroška, preplavljen z znanimi Hülgerthovimi letaki, češ da bodo Jugoslavlani vse pobili in pomorili. Zato je bil njih strah umljiv, ne vem pa, če je njih pasja ponižnost tudi izvirala iz tega strahu in respektu pred Jugoslavlani, ali le, da so ukanili naše oblasti, da jih ne bi zadela zaslužena kazen. Skoro se mi zdi verjetneje drugo in priznati moram, da se jim je to v precejšni meri posrečilo.

Mestni magistrat je sicer takoj izdal (samonemški!) razglas, v katerem svari pred [nepremišljenimi] dejanji — toda to je tudi bilo vse! Iz katerih vzrokov se je pustilo še 10. t. m. (in morda tudi še dalje) vse javne urade ter sploh vse v rokah Nemcev, ne vem. Da ni bilo naših ljudi na razpolago, morda ne bo držalo. Ravnotako je bilo celovskim

Narodno predstavništvo.

(Plenarna seja 20. junija.)

Odprava cenzure. — Usoda dobrovoljcev.

Belgrad, 21. junija 1919.

Včerašnja plenarna seja narodnega predstavništva je bila v nekaterih točkah zanimiva. Obravnavale so se razne interpelacije in vprašanja, zlasti glade dosedanje nedosledne konfiskacijske prakse, katero izvajajo ljudje, ki nimajo absolutno nikakega pojma o javnem političnem življenju, dalje so bile zanimive obravnave glede usode dobrovoljcev, ki so se na vseh frontah borili za naše ujedinjenje proti Avstriji.

Povod k debati o cenzuri je dala interpelacija socialističnega poslanca Jovo Šmitrana o zaplembi prvega dela „Pesni dela“ češkega pesnika Svatopluka Čeha.

Notranji minister Svetozar Pribičević odgovarja in priznava, da pri cenzuri res sede ljudje, ki ne vedo, kaj je ali ni škodljivo proti interesom države. Prebere nato naslednji sklep vlade glede uporabe cenzure:

1. Da se uporaba cenzure omeji na produkte tiska, ki na kak način pretiravajo vprašanja zunanje politike, ki bi mogla ogroziti naše državne interese in kar bi moglo eventuelno služiti sovražnikom v inozemstvu proti našim upravičenim zahtevam. 2. Da se cenzura omeji na produkte tiska, s katerimi se odkrivajo potrebne naše vojne sile in ogrožavajo interesi vojnih operacij, kakor tudi varnost vojske same. Z ozirom na to se mora cenzura nanašati samo na varnost diplomatskih in strogo vojnih interesov, a poleg tega se polrjuje cenzura tudi onih spisov, s katerimi bi se pozivalo na kako nelegalno borbo odnosno bi se taka borba glorificirala, ali z drugimi besedami, s katerimi bi se priporočala nasilna borba proti sedanjemu političnemu in družabnemu stanju ter redu.

Poslanec Dušan Vasiljević (demokrat) interpelira ministrskega predsednika Stojana Protiča o popisu dobrovoljcev za naše osvobodjenje in ujedinjenje in o korakih, ki so se storili v svrhu, da se jim podeli zemljišča.

Ministrski predsednik Stojan Protič pravi, da ne more na to vprašanje odgovoriti samo v splošnem. Dobrovoljcev se je borilo 34.000, od katerih jih živi še 24.000. Ministrski svet je sklenil, da naj vodi glavna vprašanja o dobrovoljcih minister za vojno in mornarico, zadeve o podelitvi zemljišč pa minister za socialno politiko in minister za agrarno reformo.

Poslanec Angjelinović zahteva, naj se obitelji dobrovoljcev, ki so pobegnili svoječasnno v Srbijo, izplačajo popolne podpore, ki jih jim je dovolila Avstro-Ogrska in potem ukinila. Zahteva, da se izplača podpora tudi družinam onih mučnikov, ki se sedaj nahajajo v ital. taboriščih.

Nemška Avstrija odklanja odgovornost za vojno.

Nemško-avstrijska mirovna delegacija v St. Germainu je 17. t. m. predložila pariški mirovni konferenci svojo četrto noto, glasom katere odklanja Nemška Avstrija vsako odgovornost za vojno, poudarjajoč, da so bili tudi drugi narodi bivše avstro-ogrske monarhije soudeleženi, pozablja pa omeniti, da so imeli v bivši monarhiji poleg Madžarov edino le še Nemci hegemonijo nad ostalimi narodi in da so le oni odločevali v vseh zadevah mednarodne politike, toraj so tudi bili in so še odgovorni za vse mednarodno-politične komplikacije in spore.

Nota opozarja dalje na dejstvo, da so bili ob času vojne napovedi: minister za zunanje stvari, oba njegova glavna sodelovalca in skozi vsi poslaniki — sami Madžari, da so bili Nemci v Avstriji v manjšini in da so bili v vladi zastopani Čehi, Poljaki in Slovenci.

Zadnji odstavek note izraža zupanje Nemške Avstrije v pravičnost mirovnega kongresa, ki ne bo pristupil, da bi se naložila ravno najmanjši, najubožnejši, najmiroljubnejši, in najbolj demokratični izmed vseh držav, nastalih na ozemlju bivše monarhije, odgovornost za napake, ki so jih zagrešili ogrski, poljski, češki in slovenski državniki, zato se stavlja izrečna prošnja, naj se odstranijo iz besedila pogodbe vse one določbe, ki izvirajo iz identifikacije Nemške Avstrije s staro monarhijo.

Francija in avstrijsko vojno posojilo.

Znano je, da se vse na ozemlju bivše Avstro-ogrske nastale nove države, da se vsi osvobojeni narodi branijo prevzeti del vojnih dolgov stare države. Vprašanje doslej na pariški konferenci ni došlo do končne rešitve. Opažalo pa se je dejstvo, da vplivajo razni visoki finančni krogi na mirovno konferenco z vsem pritiskom v tem smislu, da morajo vse nov osnovane države prevzeti tudi vojna posojila stare države.

Sedaj objavljajo pariški finančni listi senzacionalna odkritja, da so nekateri pariški velefinančniki in velebankirji podpisali znatne svote avstrijskih vojnih posojil, poslužujoč se pri tem raznih slavnjakov.

Prosimo, ko vpošljete denar na naše upravnistvo, zapišite zadaj na odrezku namen pošiljave, za kaj je. N. pr. naročnina za Jugoslavijo, za kakšno in katero knjigo ali za kak dobrodelen namen, da ne bo potem nepotrebnih reklamacij.

žal, da so ga morali okušati v dejanjih.

Celovec je prav prijazno, ljubko mesto, zidano moderneje nego Ljubljano, s širokimi ulicami in ponekod prav lepimi stavbami. Kot obmejno mesto čaka Celovca velika prihodnost. In ker ima mesto prav vse pogoje za razvoj, se bo v kratkem razvilo v primeroma veliko mesto. Ljubljana prekaša Celovec baje samo še po okolici. Je to stvar okusa. Toda če Celovec ne bi imel v svoji okolici drugega kot Vrbsko jezero, se še ne bi mogel pridružiti temu mnenju. Kdor je enkrat bil na Vrbskem jezeru, se bo vedno zopet rad povrnil tja in kakor se človeku za vedno vsadi v srce spomin na rajsko lepi Bled, tako tudi nikdar ne more pozabiti Vrbskega jezera.

Na prvi hip izgleda Celovec čistokrvno nemško mesto. Če pa človek malo pogleda po naslovnih deskah, ne vidi raznih itschev-iggov in — scheckov nič manj, kot pred meseci na pr. v Celju, Petschnigg, Rabitsch, Finschger, Zehrer, Jergitsch, Stoinigg,

Orlandov padec.

Rimska poslanska zbornica proti Orlandovemu imperijalizmu. -- Burna seja parlamenta. -- Nezaupnica Orlandu. -- Orlando odstopil.

Trst, 20. junija (Izv. por). Trst je z veliko napetostjo pričakoval razvoj ministrske krize v Rimu in prvo seja rimske zbornice, od katere je Orlando upal dobiti zaupnico za svojo intransigentno, imperijalistično politiko. Ves Trst je s tihim odobravanjem sprejel Orlandov padec. Po obširnih poročilih italijanskih listov je bila četrtkova seja zelo viharina in burna. Seja se je pričela ob 14.

Po končanih otvoritvenih formalnostih je ministrski predsednik Orlando podal obširen, lapidaren eks-laudo: 1. o zunanji politiki, kjer je omenjal diplomatsko borbo Italije za Reko, zadnji kompromisni predlog predsednika Tardieuja glede ustanovitve svobodne reške države. Ta predlog je italijanska mirovna delegacija odklonila in Italija vztraja na stališču izpolnitve londonske pogodbe. 2. Glede notranjega položaja je Orlando očrtal sedanje notranje-politične probleme in pereče prehranjevalno vprašanje.

Med svojim govorom je moral Orlando poslušati trpke, temperamentalne vzklke in raz socijalističnih klopi mu je vedno donelo na uho: „Odstopi! Odstopi!“ — Socijalisti so Orlanda po končanem govoru ljuto napadli in kritizirali.

Ljubljana, 21. junija. Glasom došlih vesti je bila seja rimske poslanske zbornice dne 19. t. m. zelo zanimiva, burna in senzacionalna. Takoj po otvoritvi seje, po dveh polpoldne je podal ministrski predsednik Orlando svoje poročilo o zunanji in notranji politiki ter predlagal na koncu svojih izjav, naj se zbornica sestane v tajni seji, da razpravlja o onem delu vladnih izjav, ki se nanašajo na zunanjo politiko.

Zbornica je sprejela Orlandova izjava ne pričakovano hladno, deloma z burnimi ugovori. Socijalistični poslanci so kričali venomer: „Demisija! Demisija!“

Več govornikov se je izrazilo proti gorenjemu predlogu ministrskega predsednika ter zahtevalo poimensko glasovanje o njegovem predlogu. Glasovalo je 337 poslancev, od katerih je bilo 259 proti, a samo 73 za Orlandov predlog. To glasovanje je zbudilo veliko senzacijo.

Seja je bila prekinjena do šestih zvečer. Tedaj je ministrski predsednik Orlando izjavil, da je ministrstvo vsled izida današnjega glasovanja podalo demisijo kralju, ki si je pridržal odločitev. Ministrstvo bo medtem vodilo le upravne posle.

Socijalistični poslanec Turati je nato predlagal, naj zbornica nadaljuje svoje delo in v eni prihodnjih sej razpravlja o volilni reformi. Proti temu

Pretni, Roschani in sličnih cela vrsta — so seveda vsi pristni Nemci. Dejstvo pač je, da je Celovec skoro do cela germaniziran in da je tam nemškutarija pod ranjko Avstrijo prospevala, kot nikjer drugod. Vsa slovenska društva, ki so imela namen, propagirati slovenstvo, oziroma bolje rečeno zadrževati germanizacijo, se niso posvečala v prvi vrsti mestu samemu, nego so osredotočila svoje delovanje bolj na okolico in na deželo, ki je bila istotako ogrožena. Značaj vsega narodnega delovanja vsled razmer ni mogel biti drugačen, kot defenziven in zato se dandanes ni čuditi, da se niti na trgu ne sliši več veliko slovenske govorice.

Kako se je godilo Slovencem pod Nemci je nepopisljivo. Lastnik hotela Trabesinger je prebival čez mesec dni v svoji kleti za dvojnimi vrati, zapahnjene s tremi železnimi zapahji.

(Konec prih.).

predlogu je bil vložen drug predlog, ki zahteva, naj se z ozirom na to, da ni odgovorne vlade, predloži razpravo o volilni reformi. Ta predlog je bil v poimenskem glasovanju sprejet z 229 glasovi proti 81 glasovom. Nato je bila seja zaključena. Prihodnja seja bo v soboto ob 14. uri. Na dnevnem redu je razprava o začasnem proračunu.

Podrobnosti seje rimske zbornice.

Trst, 20. junija. O poteku italijanske zbornice, ki je izzvala krizo Orlandovega ministrstva, poročajo italijanski listi naslednje podrobnosti:

Po otvoritvi seje je takoj izpregovoril ministrski predsednik Orlando svojo izjavo o zunanji in notranji politiki. Zbornica je njegova izvajanja sicer poslušala pozorno, pa jih je že iz vsega početka sprejela z burnim ugovarjanjem.

Orlando o položaju.

Uvodoma je Orlando naglašal, da sta nezadovoljnost s sedanostjo in negotovost glede bodočnosti izzvala v svetu nekako hudo vznemirjenost. Položaj mora torej presojati z velikim pesimizmom, ni pa umesten obup. Te države, s katerimi se ima posebej Italija bojevati, so bile še poostrene po mednarodnem položaju in po problemih zunanje politike, združenih s tem položajem. Da jih premaga, je vlada ubrala pot, ki je zaslužila odobritev parlamenta in dežele in ki vodi do nastopnih ciljev: 1. odločno vztrajati na bistvenih točkah glede italijanskih zahtev; ako bi se italijanskim zahtevam ne ugodilo, bi mir — o tem je vsa Italija prepričana — ne odgovarjal velikanskim njenim žrtvam; 2. ohraniti zvestobo do zaveznikov in 3. izogibati se vsem oblikam slepe in trdovratne nepopustljivosti, ki bi utegnili razmerje poostrižiti, dočim bi moralo biti v interesu vseh pristržno.

Minister naglašal, da se je vlada pri svojem postopanju zvesto držala teh načel. Gospodarska in finančna vprašanja, ki se tičejo Italije, so že rešena odnosno so na potu do rešitve (medklic: Da, so na potu, ampak na dolgem potu! Veselost. Od tega hipa se v zbornici kaže čim dalje tem neprijaznejše razpoloženje nasproti Orlandovim izjavam, ki izzivajo skoro ob vsakem stavku burne medklice.

Mejno vprašanje. — Italija zahteva odločno okupirano ozemlje.

Orlando nadaljuje: Mi smo na konferenci tudi dosegli določitev severne meje ob veličastni barjeri, katero je priroda zgradila v obrambo Italije. — (Posl. Beltrami: Lepa fraza!)

Kar se tiče vzhodnih in jadranskih mej, vztraja Italija odločno pri zahtevi po ozemlju, o katerem so naši zavezniki v svečani, vse-skozi veljavni in priznani obvezi izjavili, preden je Italija stopila v svetovno vojno, da ji mora biti prisojeno.

Ministrski predsednik Orlando se je nato baval z vprašanji notranje politike, zlasti z vprašanjem konsuma in druginje, ki povzroča Italiji sedaj največje skrbi.

Zaključujoč je Orlando prošil zbornico, naj se sestane v tajno sejo, da bo razpravljala o onem delu vladnih izjav, ki se tičejo zunanje politike. — Po Orlandovem govoru je v zbornici zavladala hladna tišina. Naposled so začeli socijalistični poslanci enoglasno vikati: „Demisija!“ „Demisija!“

Orlando je sedel, očitno neprijetno dirnjen od neprijaznega sprejema njegovega govora, ki je bil ves drugačen nego je bil tisti, katerega je bil doslej vajen. V naslednji debati so se vsi govorniki izjavili proti Orlandovemu predlogu o tajni seji.

Glasovanje. Nezaupnica Orlandu.

Predsednik je odredil poimensko glasovanje. Glasovalo je 357 poslancev; od teh je 78 glasovalo za, 259 pa proti Orlandovemu predlogu. Ministrski Orlando je zbornico naprosil, naj sejo odgodi do šestih zvečer, ker mora vlada oditi v sonat (in ker se mora zaradi izida zborničnega glasovanja posvetovati).

Odstop Orlandove vlade.

Ob 6. zvečer se je seja nadaljevala. Orlando je izjavil: Čast mi je naznaniti zbornici, da je ministrstvo vsled izida današnjega glasovanja podalo svojo demisijo Njegovemu Veličanstvu kralju, ki si je pridržal odločitev. Ministrstvo bo še nadalje vodilo svoje posle. Prihodnja seja bo v soboto 21. t. m. ob dveh pop. Na dnevnem redu je razprava o začasnem proračunu 1919/20. (Ldu.)

Vprašanje celovške kotline.

Meje določi posebna komisija. — Ljudsko glasovanje.

Saint Germain, 19. junija. (ČTU) Svet petorice je razpravljal o natančni določitvi mej celovške kotline. Od obsega teh mej bo odvisno, ali bo spadal tudi Beljak in Zgornji Dravograd v ozemlje te kotline. Sonino je dvakrat povzel besedo. Končno je bila določitev mej poverjena posebni komisiji. „Journal des Debats“ poroča, da je svet petorice sklenil, zaukazati vsem četam, da se umaknejo iz celovške kotline v svrhu, da bo mogoče izvesti ljudsko glasovanje brez zunajnega vplivanja. Kakor se dozdeva, torej o svojočasno nameravani delitvi celovške kotline povodom glasovanja ni več govora.

Lyon, 20. junija. (Brežično.) O usodi celovške kotline poroča „Temps“: Svetu četvorice se je predložila v razsodbo rečitev glede celovške kotline. S tem vprašanjem se je pečala že v četrti kompetentna komisija. Predlagani rešitvi je pritrčila tudi petorica ministrov za zunanje stvari. Toda ker je Lloyd George nenađoma obolev, se seja četvorice ni mogla vršiti. Prvotno nameravana rešitev tega vprašanja bi obstajala v tem, da bi morali izprazniti celovško kotlino tako Jugoslovani, kakor avstrijski Nemci. Tekom posvetovanja v četrti se pa opustili to misel. Sedaj prevladuje zopet naziranje, naj zasedejo v celovški kotlini določen pas Jugoslovani, drug določen pas pa Nemci. Obseg in meje teh področij bo odredil svet četvorice. (Ldu)

Politični pregled.

p Aretacija boljševiškega agitatorja Mune na Češkem. Iz Prage javljajo: Na Čehoslovaško-madžarski meji so varnostne straže aretirale več sumljivih oseb, pri katerih so našli kompromitujoča pisma in dokumente, kateri dokazujejo, da je imel Bela Kun intimne vezi z boljševiškim agitatorjem Muno v Pragi. Med obema je obstajala zveza, naperjena proti varnosti čehoslovaške republike: Muno so aretirali in izročili vojaškemu sodišču. Muna je bil v Rusiji vzgojen v boljševiški agitacijski šoli, po polomu bivše Avstro-ogrške monarhije se je nenađoma pojavil v Pragi, kjer je razvijal živahno boljševiško propagando, tudi že v Rusiji je vodil isto med češkimi legionarji.

o Odprava cenzure. Iz Beograda javljajo: Ministrski svet je v večerajšnji seji razpravljal o odpravi cenzure. Ministrski svet se je sporazumel glede omejitve cenzure, ki se odpravi z ozirom na vprašanja notranje politike, vzdrži pa edino le glede vprašanj zunanje politike, vojaških zadev in zagovarjanja protidržavnega gibanja. (Ldu)

p „Mir“, glasilo koroških Slovencev, je zopet začel izhajati v Celovcu. Včeraj smo prejeli prvo številko. Tudi „Mir“ je moral za časa nemške strahovlade prenašati in čutili trdo nemško pest. Tiskarno „Družbe sv. Mohorja“, kjer se tiska, so Nemci rekvirirali za se in jo stavili pod se-

kvester. Okupacija tiskarne je trajala tri tedne. Nemški svedrovci so več premakljivih stvari odnesli seboj, pustili pa so tamkaj vojaški „kavalet“, kjer je noč in dan spal vojaški policaj, ki je nadziral tiskarniško osebje. Sedaj nadaljujejo s tiskanjem Mohorjevih knjig.

Pokrajinske vesti.

kr Iz Kočevja. Pred par dnevi smo priredili tukajšnji Slovenci ogromen protestni shod proti razkosanju naše domovine. Poleg skoro polno številnega kočevskega slovenstva se je shoda udeležilo zlasti veliko beguncev. Shod je otvoril v imenu sklicateljev dr. Ivan Sajovic, na čigar predlog je bil za predsednika soglasno izvoljen novi in prvi slovenski notar v Kočevju, gospod dr. Vilko Maurer, v predsedstvo pa še po en delavec, mešan, posestnik in begunec. V simpatičnih besedah se je prvokrat predstavil prvi slovenski notar na Kočevskem ter podal na to besedo prvemu govorniku shoda dr. Sajovicu. Ta je v poljudni in lahko umljivi obliki podal pregled dogodkov od razpada fronte pa do danes ter nam predložil svetovni in naš gospodarski in politični položaj tako, kakršen pač je. Z napeto pozornostjo je sledilo občinstvo njegovim izjavam in zaključkom, zlasti ko je predloževal nedogledni gospodarski in politični pomen mostišč, ki jih hoče imeti Italija za vsako ceno tostran Adrije v živem našem telesu. Kot Demoklejev meč bo visela iz teh mostišč večna nevarnost za našo državno eksistenco, to bodo večna ogroževališča našega skupnega doma, naravna ognjišča večne vojne nevarnosti in poniževanj za nas, obenem večna vznemirjevališča naše države, razmerje, ki se bo prej ali slej moralo in zamoglo končati le na ta način, da bo eden odlelel. To se bo pa zamoglo zgoditi le s krvjo; ker pa smo neprijatelji prelivanja krvi, zato dvigamo poslednjič, dokler še ni prepozno, in mogočno svoj glas, da naj vsak narod torej tudi mi, dobi le to, kar mu gre po sirjenih narodnih ozemljih. Ako ne slišijo poslednjega našega klica in svarila, predno nas razdele, si mi peremo roke; sebi, svojemu narodu in človeštvu pa dolgujemo kulturno razvitje od narave nam podane samobitne narodne eksistence in iz tega vidika bomo naravnali prihodnost, pa naj stori pariška konferenca kar hoče. Naloga naše politike prihodnjih 30 let bo pred vsem ta, živeti z vsemi sosedi v miru, na znotraj pa se konsolidirati, jačiti in množiti, torej kar najbolj utrditi naš skupni dom, našo državo, da se bomo zamogli po treh desetletjih kot 30—40 milijonski zdrav, krepak in samozavesten narod postaviti enakovredni ob bok vsakega naroda na svetu. Naš program je torej mir, pravica, prosveta, v nasprotju z Lahom, ki hoče krivico in nasilje. Za njim je kaplan Janez Pirkovič v ostrih besedah bičal vsak imperijalizem, italijanskega pa še posebej, dokazujejoč, da je še vsaka država, ki je hotela vladati druge narode z nasiljem in krivico, prej ali slej sramotno propadla. Nato je odvetnik dr. Štefan Rajh predlagal in utemeljil posebno resolucijo, ki je bila z velikim odobravanjem soglasno sprejeta. V njej se v kratkih, toda markantnih potezah razkrinkuje nemoralnost in svetovno nesrečo italijanskih poželenj po našem morju, našem otočju in naši zemlji ter se v imenu pravice in v interesu svetovnega miru protestira proti nameravanemu razkosanju naše domovine. Ako pa za enkrat Italijan le kaj dobi, se zahteva služnostna pravica železnice in luk v korist naše države, kot hočejo v Parizu, da jo mi damo Nemški Avstriji in Ogrski. Ob prepevanju „Lepe naše domovine“ je gospod predsednik zaključil ta nad vse krasno uspel shod.

kr Iz Ledenic na Koroškem. V rojstni hiši dr. Arnejca so se utaborili 4 nemški vojaki, katerih celi dan ni bilo mogoče spraviti proč. Naše patrolje so jih obstreljevale, toda oni so besno odgovarjali in metali ročne

granate. Šele zvečer se je posrečilo močni patrulji, da jih je pregnala, oziroma pobila. Trije Nemci so bili mrtvi, eden ranjen. Hiša je vsled eksplozij ročnih granat zelo poškodovana. Značilno je, da se je to zgodilo tostran demarkacijske črte.

kr Nemško izzivanje. Nemške patrulje so hotele napasti lič na Kopanju. Jugoslovani so jih sprejeli s koncentriranim ognjem in jih uničili. Tudi to se je zgodilo tostran demarkacijske črte.

kr Šoštanj. Na nerodni zagovor gerenta dr. Mayerja v „Novi Dobi“ glede popolnoma utemeljenih očitkov proti njegovemu gerentstvu iz narodnih ozir, ugotavljamo zlasti glede „železne pesti“ s katero hoče držati v jati Šoštanjske občine, sledeče: Železna je bila njegova pest le enkrat in sicer tedaj, ko je segla krepko pod ramo sorodniku, večkratnemu milijonarju Fr. Woschnaggu. Drugače pa je to zelo mehka roka, oblečena v ruhtega v fino rokavico. Da, treba bi bilo odločnega moža, da bi vrgel v občinsko upravo seme preporoda, da bi očistil, kar je gnilega, ne pa favoriziral nemčurskih podjetij tako, da nas poznajo — žal v slabi luči — od Šoštanja preko Ljubljane do Belgrade, kamor se je hodilo prosjačiti da se vendar otme ta neobhodno potrebni mož. Pomagal ni niti protest članov sosveta, niti odločno stališče vseh poštenih Šoštanjčanov proti temu koraku, o čemur je g. doktor moral biti vendar dovolj poudčen. Kako more g. doktor dalje zagovarjati, da se mu še do danes ni zdelo potrebno, zanimati se za razpuščena nemška društva, ki so bila vendar torišča ostudnim nemčurskim naklepom in dejanjem! Do danes še ni prevzet inventar požarne brambe, dragocene cevi „romajo“ najbrž v Woschnagovo tovarno proti domačim požarom, polagoma bodo izginile tudi uniforme, za slučaj požara pa nas čaka velika katastrofa, ker nimamo domačih požarnih brambovcev. Isto je v inventarjem drugih nemških bojnih društev: Südmarke ozir. Schulvereina in Rossegger-Turnvereina. Povsod drugod so spravili orodje v šolske in sokolske telovadnice, le pri nas je mero-dajnim krogom vse to deveta briga. Zahtevamo odločno, da se tu vmes poseže res z „železno pestjo!“

kr Sv. Lenart v Slov. goricah. Tatvine so na dnevnem redu. Vsak dan se kaj ukrade. Zadnji čas je bila pri več kot desetih posestnikih pokradena konjska oprema, ki navadno visi pred hlevi. Tatov ni mogoče izslediti, ker jo pobrišejo čez demarkacijsko črto v Nemško Avstrijo, ki je postala zavetišče tatov in roparjev.

kr Iz Maribora. Onstran Drave se še vedno šopiri gostilna „Kreuzhof“, ki razširja svoj smrad po Mariboru z nemškimi plakati: Sonntags Kegelbahn im Gasthause Kreuzhof itd. Čemu to predržno izzivanje v samo slavni nemški šprahi. Pobrinite se zato, zlasti še, ker se čuje, da je tam cel refugium pecatorum.

kr Ptuj. Zadnji „Ptujski list“ napada narodnega trgovca. Napad je napisal neki F. V. rodoljub! Pri tej besedi se bo pač marsikateremu jezik spodtaknil. Zdej se pač lahko trkate na prsi: „Mi delamo narodno“. Škandal!

kr V Št. Ilju v Slov. goricah je umrla 18. t. m. gospa Helena Thalerjeva, roj. Mydlil, soproga vrlega narodnjaka Slovenca g. Frana Thalerja, župana v Št. Ilju. Slovenci ji ohranijo blag spomin!

kr Koncert v Rogaški Slatini. Celjsko pevsko društvo nastopi dne 6. julija v ondotni krasni koncertni dvorani državnega zdravilišča in sicer bo to prvo društvo, ki bo zapelo slovenske pesmi na tem prostoru. Pri koncertu bo sodeloval tudi naš slavni klavirski virtuoz g. Ciril Ličar. Zanimanje za ta koncert je v Rogaški Slatini in bližnji ter daljni okolici že danes veliko.

kr Gospod Ciril Ličar, naš klavirski virtuoz, priredi z gđ. Jelico Sadarjevo, koncertno pevko iz Ljubljane, dne 28. t. m. v Celju koncert.

kr Laški trg. Ako pridem po cesti iz Celja v tako prijazni Laški trg, se moram čuditi, da do srede ceste in po parku leže take množine lesa, da mora človek paziti ako gre mimo, da se kaj na njega ne zvrne in je v pravi smrtni nevarnosti. Čudimo se ali nima okrajni in občinski zastop toliko moči, da bi kaj takega zabranil, naj pokliče na pomoč okrajno glavarstvo, da se takoj potrebno ukrene, in napravijo ceste in pota tako kot so bila preje. Popotnik.

kr „Narodna čitalnica“ v Črnomlju slavi letos petdesetletnico svojega obstanka. Proslava se vrši 13. julija t. l. Slovenci! Vabimo Vas, obiščite nas ta dan v prijazni Belokrajni. Gorenjci v svoji pestri narodni noši in naši bratje onkraj Kulpe so nam že obljubili svojo udeležbo „Karlovačko pevsko društvo „Zora“, sokolska fanfara iz Kariovača nas gotovo posetijo. Prosimo vsa narodna društva v bližnji okolici, da ne prirejajo ta dan svojih društvenih prireditev. Odbor.

kr Za državnega obmejnega komisarja v Cerknici je imenovan absolvirani pravnik Josip Hudina iz Sv. Petra pod Sv. Gorami, dosedaj rezervni artiljerijski potporučnik v Jugoslovanski diviziji.

kr Celovec. Posle okrajnega glavarstva je prevzel okrajni glavar dr. Josip Ferjančič, koroški rojak Celovčan, prideljena pa sta mu dr. Hacin in Milač. Za okrajnega tajnika je nameščen I. Fišer.

kr Znano Cofišče na Smarjetni gori nad Kranjem je kupila posebna delniška družba, ki se je osnovala v Kranju. Kupnina znaša, kakor nam javljajo 35.000 K.

kr Iz Sodražice. Te dni se je vršil pri nas pod osebnim predsedstvom poverjenika za uk in bogočastje gospoda Verstovška jako važen političen in kulturni sestanek in govor županov ter političnih veljakov in narodnih delavcev celega političnega okraja Kočevje, kamor spadajo kot znano tudi Ribnica s Sodražico ter Velike Lašče z Dobropoljem, torej trije sodni okraji. Namen sestanka je bil doseči soglasje glede razdelitve višjih šol po okraju. Razrešitev tega vprašanja je tem težja, ker Ribnica in Sodražica na eni, Ribnica in Kočevje pa na drugi strani že od nekdaj tekmujejo za upravno in gospodarsko prvenstvo v okraju, katero je imelo doslej brezdvomno Kočevje, ob prevratu pa so nekateri strankarski agitatorji in lokalni patrijotje to vprašanje tako nerodno razrušili, da so nastale v okraju resne difference. Gospod poverjenik je posegel torej prav v srčeno gnezdo, ko se je pripeljal na naša še najbolj nevtralna tla, da zaslisi mnenja, in če mogoče poradno za okraj difference v svojem resortu. Poleg zastopnikov vseh županstev so se udeležili shoda gospod okrajni glavar dr. Fran Ogrin, voditelj kočevskih Slovencev dr. Sajovic in gimnazijski ravnatelj Watzl, poslanec Karl Škulj, ter veliki zastopniki industrije, trgovine, obrti, kmetovalstva ter različnih gospodarskih organizacij, na čelu jim gospod Franc Fajdiga in gospod Oberstar iz Sodražice. Gospod poverjenik je podal kratek pregled zahtev posameznih gospodarskih središč v okraju, na kar se je po daljši stvarni debati v najlepšem sporazumu in soglasno sklenilo: 1. v Kočevju ostan gimnazija, ki naj se po možnosti spremeni v realno višjo gimnazijo, tembolj, ker so dani zato že vsi pogoji, kot poslopje, Dijaški Dom, Dijaška kuhinja, elektrika; vodovod itd., v Ljubljani je pa vse prenapolnjeno. Jeseni 1919 se otvori na dosedaj nemški gimnaziji v Kočevju prvi popolnoma slovenski razred realne gimnazije, ki naj se od leta do leta izpopolni v popolni slovenski srednješolski zavod. 2. V Ribnici se jeseni 1919 otvori meščanska deška šola, ako bo dovolj učencev in da občina na razpolago potrebnih prostorov s pritliklinami. 3. V Sodražici se osnuje čimprej vzorna delavnica s potovalnim učiteljem, katere namen bodi pomnožiti in spopolniti izdelo-

vanje lesnih vrst in izdelkov, kot predhodnica obrtne šole lesne stroke, eventualno tudi drugih. 4. V Vel. Laščah naj se otvori čez zimo gospodarski in gospodinjski tečaj. Prav hvaležni smo gospodu poverjeniku, ki je s svojim nastopom omogočil skupni nastop celega okraja, obenem pa pokazal globoko umevanje za potrebe ljudstva, nič manj pa poudčenim in stvarnim izvajanjem v poverjenikovem spremstvu se nahajajočega vladnega svetnika gospoda Šubica iz Ljubljane, ki nam je glede obrtne šole podal neobhodno potrebna pojasnila. Sestanek sam pa je pokazal, da so nasprotja v okraju le bolj umetnega značaja, gojena v prvi vsti od ljudi, ki za svojo politično eksistenco nimajo druge hrane, kot da se dobri-kajo enemu kraju na škodo drugega, v nadi, da si tako ohranijo vsaj v enem okraju svoj politični stolček, kar je seveda nad vse požrtvovalno delo za narod!

Dnevne vesti.

dn Današnja številka obsega 8 strani. To je prva številka „Jugoslavije“, ki je tako obsežna. Pridobivajte, prosimo, novih naročnikov in razširjajte „Jugoslavijo“ ter oglašujte v njej, da nam bo mogoče večkrat ali celo redno izdajati „Jugoslavijo“ obsežno 8 strani.

dn Kranjsko šolstvo v polpretekli dobi in Dimež-strah kranjske dežele. Naše vseučiliško vprašanje bo v kratkem ugodno rešeno. To, kar se je Avstrija branila 100 let nam dati, dobimo sedaj prvo leto v Jugoslaviji. Da se je pa stvar tako dolgo zavlekla, krivi so tudi naši mogotci, ki so bili zadnji čas na krmilu. Napredna večina deželnega zbora je že pred leti ustanovila polmilijonski fond za univerzo ali ljudska stranka, ki je prišla za njo na krmilo, je pričela ta zaklad porabljal za druge namene. Delala je pač v smislu avstrijske vlade, da Slovenci ne potrebujejo vseučilišča, ker ta bi zaprl pot Nemcem v naše urade, kjer so vedno dobivali najboljša mesta. Seveda mož, ki je vedno hrepenel po ministrskem stolčku, se ni smel zameriti dunajski vladi. Ta kulturni Dimež je pa delal z vsemi močmi tudi proti splošni ljudski izobrazbi. Ljubljansko mesto je hotelo že pred 15 leti ustanoviti meščansko šolo v Ljubljani, ali deželni odbor je na Dimežev ukaz to preprečil. Najbrže je stal dež glavar na stališču, da se da neuko ljudstvo lažje v temi voditi in tudi za sebične namene izkoriščati. — Sedaj pa, ko ta nekdanji strah kranjske dežele živi v pregnanstvu, se je vse drugače zasukalo. V jeseni že dobimo vseučilišče in tudi za srednji stan prepotrebne meščanske šole. Tako se obrača v Jugoslaviji vse na bolje!

dn Civilni promet s Celovcem. Obratno nadzorništvo južne železnice v Ljubljani javlja: Civilni, osebni, prtljažni, brzovozni, blagovni in tovarno blagovni promet s Celovcem na progi Maribor gl. k. Celovec je odprt. V ta namen vozila na tej progi v vsaki smeri po dva osebna vlaka in sicer: V smeri proti Celovcu. Odhod iz Maribora gl. k. ob 5.05 in 15.29, prihod v Celovec gl. k. ob 10.09 in 19.23. V smeri iz Celovca. Odhod iz Celovca gl. k. ob 5.20 in 14.30, prihod v Maribor gl. k. ob 9.04 in 18.14. Za direktno zvezo iz Ljubljane in Zagreba v Celovec prihaja v poštven vlak št. 36 a. (Odhod iz Ljubljane 10.41; odhod iz Zagreba j. k. ob 8.59). Iz Celovca v Ljubljano in Zagreb posreduje zvezo vlak št. 416-35 a (odhod iz Celovca gl. k. ob 5.20, prihod v Ljubljano gl. k. ob 14.51, v Zagreb ob 15.38). Priljago in brzovozno blago za Celovec se lahko odda neomejeno, tovarno blago začasno le z dovoljenjem obratnega nadzorništva v Ljubljani.

Javno vprašanje g. dr. Janku Debeljaku, višjemu poštnemu ravnatelju v Ljubljani. — Po Ljubljani se širijo čudne vesti o mahinacijah, ki so si jih dovolili nekateri avstrofiliški poštni uradniki pri prodaji znamk. Dočim nekateri filatelisti t. j. zbiralci znamk in drugi kupci niso mogli kupiti znamk

po nominalni vrednosti, so nekemu prekupcu prodali velike množine znamk z znatnim popustom, ki je v tem slučaju zakonito prepovedan ter je država utrpela znatno škodo. Je li znano g. ravnatelju, kdo je zakrivil to korupcijsko afero in kdo je odgovoren, da so se lahko vršile take manipulacije? Pač čedne razmere, ki se jih hoče zaneesti tudi v Slovenijo! — Kakor smo ugotovili, je stvar resnična in ne pomaga noben izgovor. Edina pomoč je brezobziren nastop proti krivcem, ki uničujejo dobro ime slov. uradništva.

dn Na naslov poštnega ravnateljstva v Ljubljani. Dan za dnevno čitamo v časopisih imenovanja in povišanja v službi pri raznih državnih uradih, kakor n. pr. pri sodnji, davkariji itd. Le od poštinih uradnikov ni slišati ničesar. Med njimi je mnogo takih, ki bi morali biti po svojih službenih letih že davno imenovani, a čakajo zastoj. Ker v današnji dobi ne sme biti več, da bi se kateri stan neupravičeno zapostavljal, zahtevamo poštini uradniki, da se nam da enaka pravica kot drugim državnim uslužbencem. Pričakujemo, da bo poštino ravnateljstvo našim zahtevam ustreglo!

dn Padli ljubljanske pehote. 24. aprila t. l. Pušnik Lorenc (5. stot.) r. 1897 v Galiciji pri Velikovu. — 30. aprila. Mlekuš Andr. (12. stot.) r. 1898. Plužna-Tolmin. — 29. aprila pri Velikovu: Jergelj Mart. (7. stot.) r. 1898 Drvešča Ves, Velikovec. — Grmovšek Jožef (7. stot.) r. 1899 Pri preči Litija. — Kozlevčar Ant. (7. st.) r. 1898 Jelša Litija. — Kozlevčar Ign. (7. stot.) r. 1899 Štefan, Novo mesto. — Češarek A. (7. stot.) r. 1897 Rbnica. — Senica Jak. (6. stot.) r. 1895 Sv. Daniel, Velikovec. — 28. maja pri Črni: Centa Ivan (7. stot.) r. 1893 Kot. Kočevje. — Mišič Jan. (7. stot.) r. 1898 Podgora, Novo mesto. — Štab. narednik Hostnik Leopold (7. stot.) r. 1890 Mirna pri Novem mestu. Jerina Al. (7. stot.) r. 1899 Visoko, Kranj. — 1. junija pri Sinči Vesi: Dovšek Jožef (8. stot.) r. 1898 Mokronog, Krško. — 7. junija v vojni boln. v Šoštanju: Jazbar Fr. (10. stot.), roj. Idrija. — Ti junaki so darovali svoje mlado življenje za blagor majke Jugoslavije. Gospod vojnih trum, podeli jim obilo plačila. Škrjanec.

dn Zahvala. Komisija za preskrbo vračajočih se vojakov je prejela naslednje podpore: Posojilnica Ribnica 500 K, Mestna hranilnica Radovljica 500 K, Kino Ideal Ljubljana 200 K, dr. Gregor Pečjak, Ljubljana 100 K, Anton Pogačnik, Radeče pri Zidanem mestu, 30 K, Hranilnica in posojilnica Vurberg pri Ptuj, 30 K, dr. I. Marinko, Preska pri Medvodah, 20 K, Hranilnica in posojilnica Škofjan pri Mokronogu 20 K, za kar jim bodi tem potom izrečena javna zahvala.

dn Srčne pozdrave pošiljata s Koroške fronte nadp. Mlakar Aleksander in enol. prost. Kankler Mirko od 12. stot. strojnih pušk. Nazdar figarji in branitelji domovine v zaledju!

dn Zahvala. Konzistorij lavantinske škofije je poslal poverjeništvu za socialno skrbstvo v Ljubljani za invalide, njih vdove in sirote znesek K 11.634.67 ki ga je poverjeništvu izročilo Komisiji za preskrbo vračajočih se vojakov v Ljubljani. To je v kratkem času že drugi dar (prvi je znašal 10.000 K.) Skupaj je prejelo Poverjeništvu od konzistorija lavantinske škofije do sedaj K 21.634.67. Za ta velikodušni dar bodi prečastitemu konzistoriju izrečena najiskrenejša zahvala.

dn Prof. Janez Scheinigg. Kakor javlja „Mir“, je v Celovcu dne 3. t. m. umrl prof. Janez Scheinigg, koroški Slovenec, ki si je pridobil velikih zaslug za probujo koroških Slovencev. Izdal je „Narodne pesmi koroških Slovencev“, katere so vzbudile veliko pozornost. Z njim je legel v grob zadnji starešina koroških prvoriteljev.

dn Društvo geometrov kraljevstva SHS. V Zagreb sta iz Belgrade dospela generaini ravnatelj katastra Sava Radojković sekcijiski načelnik Stevo Bošković, inženir in pol-

kovnik, da prisostvujeta odborovim sejam društva geometrov v kraljevstvu Srbov, Hrvatov in Slovencev, pri čemer se bo razpravljalo o organizaciji državne izmere zemljišč.

dn **Borojevič**. Čehoslovaški tiskovni urad na Dunaju je prinesel vest, da se bori bivši avstrijski general Borojevič z ogrsko rdečo gardo proti Čehoslovakom. Celovski „Mir“ priobčuje, da to ni res. General se sprehaja po Celovcu in ob Vrbskem jezeru ter premišlja minljivost posvetne slave.

Ljubljanske vesti.

Štiri javne produkcije gencev glasbene matice se vrše v ponedeljek, sredo, četrtek in soboto 23., 25., 26., in 28. junija vsakokrat zvečer ob 20. uri (8. uri) v veliki dvorani hotela „Union“.

Mestni šolski licej. Vpisovanje v I. razred in v višje razrede liceja je v soboto, dne 5. julija, od pol 8 do 9 ure dopoldne v poslopiju „Mladike“, Šubičeva ulica, pod običajnimi pogoji. Sprejemni izpiti se vrše istega dne ob 9. dopoldne.

Vrsta porotnih razprav. Dne 23. junija Jožef Miklavčič in Blaž Jugović tatvina, Ivan Gašperin, poskušeni roparski umor, tretja razprava: Sikst Cattarinich in dva tovariša, tatvina. Dne 24. t. m. Anton Bavdek in šest tovarišev, hudodelstvo ropa, oziroma skrivde ropa. Dne 25. t. m. Anton Rant in 4 tovariši in Ivana Ravnihar v obeh slučajih zaradi tatvine. Dne 26. t. m. France Ogrizek, in Miha Zabret v obeh slučajih zaradi ropa. Dne 27. t. m. Karol Valla in France Dolinšek tatvina. Dne 28. t. m. Gostinčar Andrej in 4 sodruzi in Jožef Gartner v obeh slučajih tatvina. Dne 30. t. m. in 1. julija Anton Završnik, roparski umor. Dne 2. julija tiskovna pravda proti Janezu Podražju, Andreju Munihu in Ant. Pesku. Dnevi razprav proti Ivanu Škapinu in 3 tovarišem radi tatvine, Mariji Brodar zaradi detomora in Evgeniu Ogrincu ter 4 tovarišem radi tatvine še niso določeni.

Madžarsko-židovske manire je poskušal prakticirati v Ljubljani madžarski žid Lajoš Wilhajm. Kot požrešne kobilice poplavlja sedaj razni krivonosi ljubljanski trg, pokupljajo vse predmete, tihotapijo, veržijo, navijajo in prodajajo isto stvar zopet nazaj v Ljubljano preko Nem. Avstrije. Zlasti na žlahtni tobak so se vrgli. Na tem trgovskem polju je zanje eldorado. Tako je Lajoš po raznih ljubljanskih trafikah in od privatnikov nakupil za 8734 K različnih tobačnih izdelkov. Premetena židovska glavica je skušala kontrolne organe premotiti na sledeči način: V štiri velike zaboje vložil nakupljeni tobak, a po vrhu pa drugo manjvredno blago. Na glavnem kolodvoru pa so policijski detektivji temeljito preiskali njegove zaboje. Zalosten in potrt, vse zelen postane ubogi Lajoš, ko mu detektivji pod nos molé dehteče cigarete, cigare... Vse mu takoj zaplenijo. Toda umni Lajoš-leben ne obupa. „Slag me trefi! Z denarjem mazaj in kolo bo teklo!“ Vzame iz denarnice nekaj bankovcev, priliznjeno jih moli proti detektivom, vikajoč: „majne heren, majne heren!“ Toda jugoslovansko oko postave je neizprosno. — Detektivji preiščejo še osebno žida in dobe pri njem 35.000 kron denarja, med drugim več nepostavno in na goljufiv način žigosanih tisočakov. Tudi denar mu vzemo. Sedaj ima priložnost v preiskovalnem zaporu premišljavati o madžarskih manirah.

Primorski Sokolski krožek v Ljubljani vabi vse svoje člane na svoj IV. izlet, ki se vrši dne 22. t. m. na Brezovico. Zbirališče ob 14 in pol pred južnim kolodvorom, odhod iz Brezovice peš ob 20. Udeležite se ga vsi in pripeljite znanke in znanke seboj. Reditelj br. Legiša. Na zdari Starosta.

Shod proti stanovanjski bedi. Za ponedeljek 23. junija napovedan shod se je moral radi še ne nabrana statističnega gradiva preložiti na

četrtek 26. junija t. l. ob pol 20. uri v dvorani Mestnega doma. — Odbor za odpravo stanovanjske bede.

Navijalka cen mleka. Branjevka Marija Košir iz Št. Vida je prodajala liter mleka po 3 K, stranke so jo ovadile.

Verižnica sladkorja. Aretirana je bila na glavnem kolodvoru Karolina Schiffer, katera je verižila tihotapila in kradla sladkor. V zvezi je bila z nekaterimi premikači juž. žel., kateri so zlasti dne 30. aprila t. l. zvečer vlomili v vagon in odnesli deset vreč kristalnega sladkorja, ki je bil namenjen za ljubljansko aprovi-zacijo.

Našla se je srebrna možka ura z verižico. Zgubitelj jo dobi na Mesarski cesti št. 1.

Prodaja petroleja. Petrolej se dobi v vseh ljubljanskih špecerijskih trgovinah brez vsakih izkaznic v prosti trgovini. Liter petroleja stane K 5.40 oziroma K 6.40.

Koncert se vrši v nedeljo 22. junija na vrtu „Pilsenske restavracije“ Gradišče št. 2 ob 19. uri (7. zv.) — Vstopnina prosta. — Svira tam. društ. „Triglav“.

Koncert se vrši v nedeljo pop. ob pol 4. uri „Narodnega doma“. — Vstopnina 150 K. — Svira orkester „Dalibor“.

Zadnje vesti.

Agrarna reforma.

Boji bosanskih kmetov proti veleposestnikom.

Belgrad, 21. junija. (Izv. por.) Enketa za agrarno reformo je danes nadaljevala svoja posvetovanja. Tekom razprave je došlo do živahnih in vi-harnih spopadov med veleposestniško skupino in bosanskimi kmeti. Veleposestniki so začeli nasprotovati raznim važnim točkam agrarnega zakona in so vznuk protesta zapustili posve-tovalno dvorano, so bosanski kmetji odhajajočim klicali: „Ven ž njimi!“ Bosanski kmetje zahtevajo, da se jim da zemlja brez vsake odškod-nine veleposestnikov. Bosanski soci-jalisti podpirajo to stremljenje.

Trgovski odnošaji med Ju-goslavijo in Češko.

LDU Praga, 21. jun. (ČTU) Opravna komisija trgovske in obrt-niške zbornice se je posvetovala o go-spodarskih odnošajih z Jugoslavijo. Sklenila je ustanoviti posebni oddelek, ki mora biti v neprestani zvezi s češ-kimi konzulati v Jugoslaviji in ki bo imel v vseh trgovskih in industrijskih središčih Jugoslavije stalne jugoslo-vanskih narečij večše informatorje.

Nemškoavstrijsko zastopstvo v Belgradu.

Dunaj, 21. junija. (ČTU) „Wie-ner Zeitung“ javlja uradno, da je bil imenovan za nemškoavstrijskega za-stopnika v kraljevini Srbov, Hrvatov in Slovencev sekcijski načelnik Oton Klinburg (Ldu)

Avstrija in Madžarska.

LDU. Ženeva, 20. junija. (ČTU.) „Gazette de Lausanne“ piše: Ako obstoji pravičnost na svetu, se mora proti Madžarom nastopiti strožje, ka-kor proti Nemški Avstriji. Grof Tisza je bil oni, ki je v svojem slepem so-vraštvu do Srbov bolj kot kdo drugi povzročil katastrofo leta 1914.

Viljema pripeljejo v Pariz v zapor.

LDU. Ženeva, 20. junija. (ČTU.) Kakor pravi „Echo de Paris“, bo bivši cesar Viljem izročen ententi že 1. ju-lija. Prepeljali ga bodo kot državnega ujetnika entente v Pariz v zapor.

Vojna škoda belgijske industrije.

Amsterdam, 18./6. (DunKU) Belgijski industrijalni odsek je priob-čil statistiko, ki trdi, da je imela bel-gijska industrija med vojno 9 milijard 287 milijonov škode. (Ldu)

Izdajatelj in odgovorni ureinik: Anton Pesek.

Tiska „Zvezna tiskarna“ v Ljubljani.

„Zvezna tiskarna“

v Ljubljani, Stari trg
izvršuje tiskovine vseh vrst, ka-kor: časopise, knjige, brošure, cenike, lepake, letake, usporeda, tabele, računa, kvarte in pisem-ski papir s firmo, vizitke, na-slovnice, računsko zaključke in usa v to stroko spadajoča dela okusno in ceno.

Mali oglasi

stanajo prvih 10 besed 4 K, vsaka nadaljna beseda 30 vit. — Dopisovanje in ženitne ponudbe pa vsaka beseda 1 K.

I roda se:

Velika hiša z dobro vpe-ljano gostilno (s koncesijo) stanovanjska hiša, krasna vila v Celju se v led selitve za nizko ceno proda, pristne svinska mast nekaj kg. se proda po dnevi ceni. Po-jasnila daje I. Jugoslovanski anončni in informacijski zavod BESELEK & ROŽANC Lju-bljana, Frančevo nabr. 5. 845

Zelo ugodna prilika? — Prodajam manjšo, skoro novo hišico, zelo pripravno za vpokojence, obstoječo stano-vanjskega dela (4 sobe, ku-hinja, hleva, kleti, podom in veliko kaščo.) V najem se dobi tudi več njiv. Ponudbe pod „V. G.“ na upravo lista. 842

Prodajam razne množine bukovih, jesenovih in mehkih desk. Rudolf Novak, Maribor, Tegethofov trg 3. 835

Svinske masti, zajamče-no čiste, ter kukuruza i pše-nice veču količino imam za prodati. Reflektanti koji žele, da kupe moraju imati izvoz-nice za žito. M. Milanović, Vel. Grdjevac, Kraj Bjelovar.

Kredenca velika, priprav-na za gostilničarje ali večje gospodinjstvo se po primer-ni ceni proda. Ogleda se lahko med 10 — 12 uro na na Bregu št. 18/II. istotam je napredaj nekaj slik. 918
Brivski pomočnik, uren in zanesljiv se sprejme takoj pri brivcu Koštomaj Fran v Celju, Stajersko.

Kupi se:

Kupujem smrekov les, jelka, hrastov in bukov bodi si okrogel ali rezan. Cene za les naložen v vagon se naj naznanijo na V. SCAGNETI, parna žaga za drž. kolodvo-rom v Ljubljani. 419

Službe išče pridna de-klia. Gre najraje v Zagreb. — Ponudbe pod „Mara“ na upravo. 832

Banjo za niklanje (Nikel-bad) za primerno ceno kupim. Naslov v upravi. 833

Službe:

Dekle se sprejme na ve-čje posestvo na Stajerskem. Plača po dogovoru. Naslov v upravi. 843

Krojač, samostojen prire-zovalec, odlikovan z diplo-mo prve dunajske šole za krojaštvo, z večletno prakso, zmožen več jezikov, 28 let star, išče službe, najraje z oskrbo. And. Znidar, Zavod-na 49 pri Gorenjah, Celje. 840

Raznašalko sprejme naša podružnica v Celju. 834

Kapelnik Stanislav Vo-larič, v Ljubljani, Karlovska c. 2 potrebuje violiniste, zla-nitiste, klarinetiste, cello — K basiste. Godbeniki morajo biti večji notalisti qnasi prima vista. Pismene ponud-be na upravo lista pod Godba. 347

Razno:

Šivilja v Celju se pripo-roča cenj. damam za točno in najcenejšo izvršitev ele-gantnih oblek, kakor tudi moderniziranje v najkrajšem času. L. Korber, Celje, Kapu-cinska ulica 5, pritličje. desno. 839

Posestvo v Nemški Av-striji (gorenje Koroško) okrog 500 oralov, večinoma za se-kanje doraščen gozd, zame-njam z enakim posestvom v Jugoslaviji. Ponudbe pod „Menjava“ na upravo. 848

Mizarji pozor!! Mahago-niv se zamenja za oreho-vega ali tudi proda Matija Perko Zg. Šiška Celovška c. nasproti hotela Vega. 846

OZNANILA
„Union-Propaganda“, Maribor.

NOVOST

Svetovni predmet
se da trgovcem, pot-nikom in večim osebam
v razpečavanje.

Stalni sijajni zaslužek. — Pojasnila se dobe pod: „Luč za 25 K“ od „Union-Propaganda“, centrala Maribor.

VREČE

vsake vrste in v vsaki množini kupuje vedno in plačuje najbolje trg. firma

J. Kušlan,
Kranj, (Gorenjsko).

Učitelj,

za časa vojne večletni vodja gospodarstva (ekonomije) sprejme takoj na Stajerskem, dokler ne dobi stalnega učit. mesta, primerno službo. Po-nudbe na upravn. lista pod „Učitelj“.

Fino francosko

pnevmatiko
plašče in cevi
priporoča

IGN. VOK

špecialna trgovina šivalnih strojev in koles,
Ljubljana, Sodna ul. 7.

Vizitnice

lične in po nizkih cenah
priporoča „Zvezna tiskarna“,
v Ljubljani, Stari trg šte. 19.

Anton Pemič,

trgovina s špecerijskim
in kolonijalnim blagom,
CELJE, Samostanska ulica,

se priporoča občinstvu za nakup vseh špecerijskih in kolonijalnih predmetov. Vedno sveža moka in pristna namizna vina. — Postrežba točna in solidna.

Za manufakturno blago se išče proti dobri nagradi

skladišče

v mestu, tudi I. nadstropje,

ki bi služile obenem lahko kot pisarna.

Cenjene ponudbe se prosije pod „Skladišče“, na Anončno ekspedicijo Al. Matelič, Ljubljana.

Damsko in moško

sedlo

proda Iv. Ferlež

Celje, Narodni dom.

„KINTA“ karbidne svetilke

najnovjšega sestava, fino emajlirane, enostavne, ter popol-noma nenevarne razpošilja po poštnem povzetju za ceno 32 K, poštnina posebej

Glavno zastopstvo „KINTA“ svetilk, Lju-bljana, Dunajska cesta 12.

Telegrami: KINTA Ljubljana.

Cunje

vsakovrstne, kakor
krojaške odrezke,
kupuje: Povše, Kranj,
šte. 119.

GARJE

srbečico, hraste, lišaje, uniči pri človeku in živini mazilo zoper srbečico. Brez duha in ne maže perila. 1 lonček za eno osebo 4 K. Po pošti 5 K poštne prosto. Prodaja in razpošilja lekarna Trnkoczy v Ljubljani, zraven rotovža.

Kupim

trgovino ali lokal
s pohištvom.

Ponudbe pod „Trgovino“ na upravnštvo „Jugoslavije“ v Celju.

K. Linhart, urar

Marija Terezija c. 7.

Veika zaloga zlatih, srebrnih in niklastih ur kakor Omega, Schaffhausen, stenske ure z nihalom po najnižji ceni. Popravila se sprejemajo vsaki čas in se solidno izvrše. 990

Godci!

Kdor želi dobro harmo-niko, bodisi novo ali pa po-pravljeno, naj se obrne na

Grabnerja in Feguša,
izdelovalca harmonik
BUDINA 72 pri Ptuj.

Razkrinkani Habsburžani.

Moja preteklost.

Spisala grofica LARISCH, nečakinja cesarice Elizabete in njena dvorna dama.

(11. nadaljevanje.)

Ob tem času se je Rudolf naveličal potovanja in prebiranja kraljičen, pri katerih ni našel niti telesnih niti duševnih mikavnosti. Podvedoval je bil ljubezen svoje matere do lepote, in jaz mislim, da se je v resnici želel poročiti s tako, ki bi jo mogel rad imeti. Pa mnogobrojni njegovi doživljaji z ljubimi in dražesnimi ženskami so naredili njegov okus preveč izbirčen, in tako se ni čuditi, da je zavrnil razna dolgočasna, neprijetna dekleta, ki so mu bile nasvetovane kot mogoče neveste.

Naposled je potovanje privedlo Rudolfa v Bruselj, kjer se je, naveličan prebiranja med mnogimi zli, odločil vzeti najmanjše zlo, kakor ga je predstavljala belgijska kraljica Štefanija. Njegovo snubitev je z odprtimi rokami vzprejel lakomni stari kralj Leopold, in prestolonaslednik se je kot pravi modrijan udal v svojo usodo.

Ko so prve slike izvoljene neveste dospele na Dunaj, so bili vsi osupnjeni videti, kako silno preprosta je bila. Krepostniki, ki so poznali Rudolfovo preteklost, so žalostno zmajevali z glavo in trdili, da to ni prava nevesta za prestolonaslednika; številne gospe pa, ki so ga poznale in ljubile, so bile prevrtaščne ob misli, da ni bilo mogoče, da bi pri taki nevesti kdaj postal vzoren soprog.

Bojim se omenjati razne škandale, ki so spremljali snubitev mojega bratranca. Bilo je splošno znano, da je Rudolf vzel seboj v Bruselj neko damo in da sta jo kraljica in hči našli nekoč pri njem, ko sta ga nepričakovano obiskali. Govorilo se je, da še je cela poroka malone razdrta zaradi tega; ker se pa nič drugega hudega ni prigodilo, se je poroka višla na dvoru dne 10. maja 1881.

Poroka avstrijskega prestolonaslednika je bila kajpada sijajna zadeva. Bila sem tačas palačna dama in sem kot taka imela prednost pred vsemi drugimi damami. Imela sem prekrasno rumeno in srebrno obleko z modro in srebrno tri vatle dolgo vlečko, ki jo je nosil paž, in sijaj in blesk draguljev, ki so jih nosile krasotice, je uprav vid jemal.

Belgijska kraljica pa je v svojem nevestinem oblačilu izgledala silno slabo; roke so ji bile rdeče in njeni bledorumeni lasje so bili kaj neprimerno urejeni. Štefanija je bila jako vitka, odle pa so neprestano negovanje in primeren moder odpravi ta nedostatek. Imela ni ne obrvi ne trepalnic in edina njena lepota je bila njena rumenkasta polt.

Jaz sem si čisto lahko predstavljala, kaj je teta Cissi mislila o Štefaniji, kajti en pogled na njen obraz mi je zadostoval. Rudolfov izraz pa je bil izraz človeka, ki zapušča sijajno preteklost za prav negotovo bodočnost.

Po ceremoniji smo se vsi podali v veliki sprejemni salon na dvoru, in Rudolf in njegova žena sta ogovorila vsako damo z nekoliko milostivimi besedami. Ko sta dospela do kraja, kjer sem jaz stala, me je prestolonaslednik pogledal s porogljivim pogledom, v katerem je bilo čudno pomešano sočutje do samega sebe, in obrnivši se k Štefaniji, je rekel: »To je moja sestrlična Marija.«

Prestolonaslednica me je objela, rekoč mi, kako jo veseli, videti me; nato sta odšla in jaz se spominjam, kako mi je bilo resnično žal za Rudolfa, ko sem se ozrla na svoj lastni zakon brez ljubezni.

Zatem nisem videla prestolonaslednika in Štefanije do septembra naslednjega leta. Šla sem bila v Skhönbrunn, da se snidem s starši, po večerji pa sem se izprehajala s cesarico po malem zasebnem vrtu. Bilo je temno in ko sva hodili semintja, je Elizabeta govorila o raznih rečeh, med njimi o Rudolfovem zakonu, ki se je že takrat jel pokazovati kot ponesrečen. Noč je bila kaj mirna in z vrta sva mogli videti razsvetljena okna nad seboj in kamnite stopnice, po katerih sva prišli. Iznenada je prihitel strežaj in naznanil, da sta dospela prestolonaslednik in prestolonaslednica. In v naslednjem hipu sva videli obe postavi začrtani proti svetlobi, in za tem je neka postava prišla po stopnicah dol. Bila je Štefanija. Elizabeta je z zanimanjem opazovala njen prihod. »Nisem pričakovala, da bom videla Rudolfa in ta odurni Trampeltier (dvogربی velblod) mi je rekla teta Cissi, ko je stopala po travi, da pozdravi svojo sinaho, ki se je izza poročnega dne v resnici zelo popravila glede svoje zunanosti.

(Dalje prihodnjič.)

Najboljši uspeh imajo oglasi v „Jugoslaviji“, ker je zelo razširjena in jo vsakdo rad čita!

Izvrstno

žveplo

za žveplanje tri oddaja družba za promet petroleja v Ptuj. Oddaja na drobno in debelo po nizkih cenah.

Pile

žage orodje

za vse svrhe priporoča ODON KOUTNY specialna trgovina jeklenine in tehničnih potrebščin Ljubljana, Kolodvorska ulica št. 37.

Josip Jug

stavbeni in pohištveni pleskar in ličar Rimska cesta št. 16 naznanja, da še vedno dela s pristnim blagom. Izvršitev točna. Zmerna cena. Za vsa izvršena dela jamčim 2 leti.

Ljudska posojilnica

v Ljubljani, Miklošičeva cesta št. 6 (v lastnem domu) obrestuje hranilne vloge po 2%.

Ljudska posojilnica v Ljubljani je največja slovenska posojilnica in je imela koncem marca 1919 nad 40 milijonov kron vlog in nad 1 milijon enotstisoč kron rezervnih skladov. 659 Posojila se dovoljujejo po 4 do 5%.

Ljudska posojilnica stoji pod neposred. drž. nadzorstvom.

Priporočam svojo veliko zalogo

vžigalnikov

na bencin.

Trgovci znaten popust. F. K. Kaiser Šelenburgova ulica št. 6.

Gostilna

„pri pošti“

v Ptuj, Panonska ulica

priporoča cenjenemu občinstvu izborna vino, in vsakovrstna mrzla in gorkajedila. Postrežba točna in solidna.

Wajlentič, gostilničar.

Razglas.

Finančni minister je glasom dopisa generalnega ravnateljstva posrednih davkov v Beogradu z dne 2. junija 1919 št. 1026 glede dohodarstvenih prestopkov zakona o davku na žganje sledeče odredil:

1. da se zaradi vseh takih dohodarstvenih prestopkov, glede katerih so razsodbe postale izvršilne, do daljne naredbe ne iztirjajo denarne kazni, ampak samo odpadajoče davščine;
2. da se glede takih prestopkov, glede kojih razsodbe še niso postale izvršilne, po zakonu predpisano poslovanje takoj z vso energijo nadaljuje in v onih slučajih, v katerih je obstoj kaznjivega dejanja in kaznjivosti potom izvršilne razsodbe ugotovljen, tudi samo odpadajoča davščina iztirja, da se pa denarna kazen do daljne naredbe ne iztirja;
3. da se preiskave glede dohodarstvenih prestopkov zakona o davku na žganje, izvršene po 1. novembru 1918, nadaljujejo in v slučaju kaznjivosti iztirjajo odpadajoče davščine in denarne kazni.

1 vag. repni ga semena

odda Žitni zavod v Ljubljani.

Reflektantje naj se obrnejo direktno na zavod. Za občine na deželi naj naročila prevzame županstvo.

Restavracija pri „Zvezdi“

v Ljubljani (preje Ferlinec).

Podpisana naznanjava, da je novo urejeni vrt, vrtni salon in kegljišče zopet odprto.

Postrežba točna in solidna.

Priporočata se Peter in Josipina Kušak.

SLOVENSKA ESKOMPTNA BANKA

LJUBLJANA, ŠELENBURGOVA ULICA ŠTEV. 1

INTERESNA SKUPNOST S HRVATSKO ESKOMPTNO BANKO IN SRBSKO BANKO V ZAGREBU

IZVRŠUJE VSE BANČNE TRANSAKCIJE NAJKULANTNEJE

DENARNE VLOGE — NAKUP IN PRODAJA: EFEKTOV, DEVIZ, VALUT — ESKOMPT MENIC
BRZOJAV. NASLOV: ESKOMPTNA. AKREDITIVI — BORZA INTERURB. TEL. ŠTEV. 146.

Tužnim srcem naznanjamo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem prežalostno vest, da je naša iskreno ljubljena soproga, sestra, svakinja in teta, gospa

Albina Koselka roj. Prezelj

soproga posestnika in mesarja

danes ob četrta na 6 uro zjutraj, previdena s sv. zakramenti za umirajoče, po dolgi in mučni bolezni v 26. letu starosti, mirno v Gospodu zaspala.

Pogreb predrage pokojnice se vrši v ponedeljek, 23. junija ob 10. uri dopoldne iz hiše žalosti v Mal. Mengšu št. 45 na pokopališče v Mengšu.

Sv. maše zadušnice se bodo brale v nadžupni cerkvi sv. Mihaela v Mengšu.

Mengeš, dne 21. junija 1919.

Marija Sirc, sestra.	Gustav Koselka, soprog.	Anton in Ivan Skok, brata.
Peter Sirc, učitelj, svak.	Marija Prezelj, stara mati.	Josipina Skok, svakinja.
Mimica Sirc, nečakinja.	Stanko, Mitri Skok, nečaka.	

Mestni kino v Ptuj! Tosca.

Velikanska drama
samo v soboto in nedeljo
= 21. in 22. junija. =

NAZNANILO.

Tvrda G. Tönnies, stavbno podjetje v Ljubljani naznanja, da sta iz tvrdke izstopila gospoda Gustav in Viljem Tönnies, na novo pa je vstopil kot javni družabnik gradbeni svetnik g. Rudolf Tönnies, uradno poverjeni arhitekt in stavbni mojster v Ljubljani, do sedaj gradbeni ravnatelj bosansko-hercegovega gradbenega delniškega društva v Sarajevu.

Tvrdo vodita od 1. maja 1919 naprej gospoda

Emil Tönnies in Rudolf Tönnies

kot javna družabnika.

Tvrda prevzema v izvršbo napravo projektov, načrtov in stavb vsake vrste, v vrhulni stavbi pa kot posebnost moderna industrijska poslopja.

Vršila bode, kakor doslej, vsa prevzeta dela strogo solidno ter se priporoča za nadaljna naročila.

Stavbno podjetje G. Tönnies.

Kavarna

v Ptuj, ulica vseh Svetnikov

(raven gostilne Mahorič)

se priporoča. Krasen senčnat vrt. Vsaki dan sladole. Pristna kava, prvovrstna vina i. t. d.

Pavla Blaha in Jurij Pihler.

Svarilo.

Zvedelo se je, da se skušajo sklepati menjalne pogodbe med Nemci na Spodnjem Stajerskem in slovenskim prebivalstvom na Koroškem, tako da bi se koroški Slovenci preselili na Stajersko ondodni Nemci pa na Koroško.

Taka prizadevanja podpira „Kärntner Bodenvermittlung“ v Celovcu, glavni povzročitelj je pa znano protislovensko društvo „Südmark“.

Ker je namen takih pogodb nasproten narodnim in socialnim ciljem vlade SHS in se namerava z njimi prepričati izvedba odredbe sekvestracije in nadzorstva, se svari vsakdo pred zapeljivimi ponudbami imenovanih društev, ker je izključeno, da bi vlada mogla odobriti pogodbe, ki nasprotujejo njenim intencijam.

Deželna vlada za Slovenijo v Ljubljani
oddelek za trgovino in obrt.

Razglas.

Finančno ministrstvo v Beogradu je z ukazom z dne 3. junija 1919, št. 1063 izdalo sledečo

Naredbo

o ustavitvi kreditiranja davščin v celotnem območju kraljevstva Srbov, Hrvatov in Slovencev.

Člen I.

Davščine na špirit, sladkor mineralno olje in carine se ne smejo več kreditirati. Dosedaj obstoječa kreditiranja se ustavijo in vsi kreditirani zneski se morajo takoj vplačati.

Samo davščine za proizvodnjo piva in sadnega žganja se lahko še dalje kreditirajo na podlagi obstoječih postavnih predpisov in sicer najdalje za rok dveh oziroma štirih mesecev, položiti je v to svrhu sigurno zadostujočo in podpisano garancijo (varščino). Kot varščina za to kreditiranje se do daljne odredbe ne morejo sprejemati papirji bivše Avstrijske in ogrske države in prav tako ne morejo jamčiti za to varščino banke v sedanji Mažarski in Nemški — Avstriji, kakor tudi ne tamkaj bivajoče privatne osebe, glede drugih inozemskih papirjev, ki bi se kot varščina za to kreditiranje ponudili, treba je prej preskrbeti dovoljenja ministrstva financ.

Člen II.

Ta naredba stopi takoj v veljavo.

Tvorniška zaloga gramofonov in godbenih avtomatov

A. Rasberger, Ljubljana, Sodna ulica 5 izvršuje vsa tozadevna popravila strokovno in ceno. Ugodna zamenjava obrabljenih plošč. Gramofoni z vmetom denarja za gostilničarje.

OPEKO

zidake in strešnike oddaja po najnižjih cenah od postaje Celje

Oswatitsch & Karlovšek, Celje.

Otvoritev kegljišča.

Slavnemu občinstvu uljudno naznanjam, da sem otvorila v svoji gostilni novo kegljišče. Točim pristna domača vina. Izborna kuhinja. Topla in mrzla jedila.

Matilda Stanitz, Breg pri Ptuj.

Podpisani uljudno naznanjam, da točim pristna domača haloška vina ter postrežem gostom z izborna kuhinjo.
ANTON PUSCHL, gostilničar,
Ptuj, Aškerčeva ulica.

KONCERT.

V nedeljo, dne 22. junija se vrši velik koncert pri „Lezarju“ na Sv. Jakobskem trgu.

Svira prvo tamburaško društvo „Ljubljana“ Pričetek ob 11.—13. in od 15.—20. ure. Točim pristno ljutomersko vino, vedno sveže pivo. — Mrzla in gorka jedila. Se priporoča

Vstopnina prosta.

Justina Poženel.

Slavnemu občinstvu uljudno naznanjava, da sva otvorila dne 16. junija 1919 na novo preurejeno restavracijo

„ZLATOROG“

v Gosposki ulici št. 3 v Ljubljani

P. n. občinstvu zagotavlja, da bode vsaki čas postreženo z izborna domačo kuhinjo, z gorkimi in mrzlimi jedili, s pristnimi vini ter vsaki dan s svežim pivom. Za obilen obisk se najtopleje priporoča udana

Ivan Nežika Kočever.

Državno zdravilišče za bolne na pljučih

Topoljšica pri Šoštanju.

Pričetek sezije 15. junija t. l. Prošnje za sprejem v zdravilišče se pošiljajo „Kuratoriju za upravo zdravilišča Topoljšice“, ki ima svoj sedež v Ljubljani (poverjeništvu za socialno skrbstvo). Podrobna pojasnila daje „Upraviteljstvo zdravilišča v Topoljšici“. Več glej v dnevnikih.

VINO

Belo ljutomersko, letnik 1918,
Belo rumunsko, letnik 1917,
Rudeče (čviček), letnik 1918,
Crno, letnik 1918
izborne kakovosti, ter nudim najnižje cene. Kupim vsako množino in vseh velikosti vinskih sodov. Trgovina vina **MILKO JESIĆ, Ljubljana,** Florjanska ulica št. 36.

Zdravilišče Rogaška Slatina.

Začetek zdraviliške sezije 15. maja 1919.

Vsi zdravniški pripomočki na razpolago. — Živila so preskrbljena.

Prospekte razpošilja in na vprašanja odgovarja Ravnateljstvo državnega zdravilišča Rogaška Slatina.

Drogerija!

J. C. Kotar

Ljubljana

Wolfova ulica 3

Fotomanufaktura

Direktna trgovačka veza sa inostranstvom.

Zadružna banka d. d. na Rijeci.

(Trgovački, pomorski i otpremni odio).

Osnovana od Saveza i Zadruga. Dobavlja putem svojih pariških, londonskih i new-yorških korespondentnih trgovačkih velekuća uz najpovoljnije uvjete: Kolonijalnu robu i živežne namirnice, sve sirovine, industrijalna ulja, boje, lak, kemične produkte, kaučuk i gumi robu za industriju i obrt, Articles de Paris, engl. i francosku tekstilnu robu, nouveautés, strojeve i razne industrijalne potrepštine, modru galicu, sumpora itd.

Oni naši klijenti, koji bi htjeli što brže i u većim količinama robu dobiti, upozoravaju se, da se obzirom na današnje prilike sami pobrinu za tuđu valutu osobito francusku ili englesku.

Osim komisije obavlja banka Transporte i potrebita osiguravanja.

Konfekcijska tvrdka

IVAN MASTNAK

v Celju, Graška ulica št. 15.

Velika zaloga vsakovrstnih oblek za gospode in dečke, kostumov za otroke in vseh krojaških potrebnosti. Postrežba in blago solidno.

Glavnica: 200,000.000 kron.

Rezerve okrog 150,000.000 kron.

Podružnica kreditnega zavoda za trgovino in obrt v Ljubljani

Prešernova ulica 50 v lastnem poslopu.

Prodaja in nakup vrednostnih papirjev; borzna naročila; sprejem in oskrba depotov z vestno revizijo žrebalnih efektov; samoshrambe (Safe-Deposits) pod lastnim zaklepom strank; krediti in predujmi vsake vrste; inkaso in eskont-menic; nakazila in izplačila na vsa mesta tu- in inozemstva; potovalna kreditna pisma; sprejem denarnih vlog na knjižice in tekoči račun, itd.

OBVESTILO.

Cenjenemu občinstvu uljudno naznanjam, da točim vedno le

izvrstna haloška vina lastnega pridelka. Svojim gostom postrežem z **izborbo kuhinjo.** Na razpolago je tudi govedina po 12 K, ter teletina po 8 K prednji del in po 10 K zadnji del.

Wagrandl Julij, Ptuj, Prešernova ulica.

ING. Dr. MIROSLAV KASAL

oblastveno poverjeni stavbeni inženjer.

Specijelno stavbeno podjetje za betonske, železobetonske in vodne zgradbe

v Ljubljani, Hilšerjeva ulica št. 7.

Izvršuje strokovno:

Naprave za izrabo vodnih sil, vodne žage, elektrarne, betonske in železobetonske jezove, mostove, železobetonska tovarniška poslopja, skladišča, betonske rezervarje, železobetonsko oporno zidovje in vse druge betonske in železobetonske konstrukcije. 933

Prevzema v strokovno izvršitev vse načrte stavbeno inženerske stroke.

Tehniška mnenja — Zastopstvo strank v tehniških zadevah.

Vsakovrstno špecerijsko blago, kremo za čevlje, vaselino za usnje, žveplo za vino-grade, žveplo za sode (Einschlag), lipovo ličje mesto rafije, metle, surovo kavo, makarone, rezance, vsako množino moke, rogaško in radinsko kisló vodo, 30 do 60% milo, med, konjak,

ponuja veletrgovina

A. Senčar, Ptuj.

Blejsko jezero — Bled

Gorenjsko.

Hotel Malnar in hotel Triglav

priporočata svoje lepe na novo opremljene sobe. Električna razsvetljava! Izborna in zadostna prehrana. Lastna jezerska kopališča in čolni. — Zmerne cene.

Pecivo!

Cenjenemu občinstvu iz mesta in okolice uljudno priporočam svojo pekarno

v Ptuj,

Prešernova ulica.

Vsaki dan sveže pecivo od najnavadnejše do najfinejše vrste.

Anton Vavpotič, pek.

Sprejemajo

se

usnjarski pomočniki

v trajno delo.

Aleksander Podvinec

Rateče pri Zidanem mostu.

Banatska**moka.**

Komisija „Balkan“

prodaja,

dokler traja zaloga,

lepo, belo moko

za kuho in kruh.

Oddaja samo cele vreče.

Priporočam se tvrdka:

JOS. PETELINC

Ljubljana, Sv. Petra nasip št. 7

ob Ljubljani.

Tovarniška zaloga šivalnih strojev za vsako obrt in njih posameznih delov, igel in olja, ter drugega galanterijskega blaga.

Večja partija pisemskega papirja v pismih in kartonih ter ovitki za urade.

Šmarješke Toplice — Mirni gaj!

Slavnemu občinstvu se uljudno naznanja, da so **Šmarješke Toplice — Mirni gaj**, popolnoma na novo preurejene ter se najtopleje priporočajo vsem, ki se hočejo iznebiti putike ali pa revmatizma.

Vsak, kdor želi čez poletje uživati sveži zrak na mirnem kraju, dobi okrepčilo in, če je bolehen, tudi zdravje.

Do **Šmarjeških Toplic — Mirni gaj** — je od Novega mesta po okrajni cesti čez Šent Peter z vozom komaj ¼ ure. Pošti sta **Šmarjeta** ali pa **Bela Cerkev** na Dolenjskem.

Podpisani naznanjajo, da bodo obrestovali vloge na knjižice oziroma na tekoči račun počenši s 1. julijem t. l.

s 3% čistih

Druge določbe so neveljavne.

Denarni zavodi v Ljubljani.

Meblirano sobo

išče v Ljubljani
urednik „Jugoslavije“.
Pisma na upravnništvo.

NARODNA BANKA D. D. U ZAGREBU.

Zagreb, meseca juna 1919.

Poziv na subskripcijo

25.000 komada dionica, glasećih na donosioca po K 400.— naslovne vrijednosti u ukupnom iznosu od K 10.000.000.—

P. n.

Na temelju svojedobnog ovlaštenja izvanredne glavne skupštine, odlučilo je ravnateljstvo Narodne banke d. d. provesti povišenje dioničke glavnice i emisiju novih dionica pod slijedećim uvjetima:

1. Dionička glavnica od K 10.000.000.— povišuje se izdanjem novih 25.000 dionica po K 400.— nom., dakle za K 10.000.000.— na K 20.000.000.—

2. Posjednicima starih dionica pridržaje se 18.750 komada novih dionica, i to tako da svakome dioničaru pripada pravo na 4 stare dionice optirati 3 nove uz cijenu od K 440.— po komadu nove dionice, zajedno sa 5% kamata od 1. siječnja 1919. do dana uplate.

3. Nedioničarima (novim potpisateljima) i starim dioničarima za dionice, koji žele potpisati preko broja, koji jim pripada u razmjeru od 4 stare na 3 nove, nudi se 6.250 komada dionica po tečaju od 475 K za dionicu od 400 K nominalnih sa 5% kamata od 1. januara 1919.

5. Subskripcija počinje 15. juna, a svršava 31. jula 1919.

5. Nove dionice imaju kupon za godine 1919., te im pripada pravo na dividendo za istu.

6. Protuvrijednost potpisanih dionica valja uplatiti odmah, a najkasnije do 31. jula 1919. t. g.

Uplate za nedodijeljene nove dionice povratiti će se skupa sa 3½% kamata od dana uplate do povratka novca.

7. Subskripcija se objavlja odnosno primaju prijave:

U Zagrebu: Narodna banka d. d.

U Brodu n/S.: Banka i mjenjačnica Brdarić i drug, afilijacija Narodne banke,

U Dubrovniku: Srpska centralna banka za Primorje. — Dubrovačka trgovačka banka i — Pučka štedionica d. s. o. j.

U Ljubljani: Ljubljanska kreditna banka d. d. — Kranjska deželna banka

U Ostjeku: Srpska štedionica

Na Rijeci: Hrv. centralna banka

U Rumi: Zadruga banka

U Sarajevu: Hrvatska centralna banka

U Spljetu: Zadruga savez

U Varaždinu: Varaždinska štedionica

U Virovitici: Virovitička štedionica

U Zemunu: Zemunska štedionica

dok uplate mogu uslijediti također kod svih zagrebačkih zavoda te njenih filijala.

8. Posjednici starih dionica, koji žele u smislu točke 2. optirati nove dionice, valja da predlože kod gore označenih mjesta subskripcije: točno ispunjenu i potpisanu prijaviću uz naznaku popisa brojeva starih dionica (u koliko nisu kod zavoda u pologu) ili međjutomnici starih dionica.

9. Reparticiju dionica subskribiranih u smislu točke 3. pridržaje sebi ravnateljstvo.

10. Tečajni (azijski) dobitak, koji se polučiti kod izdanja novih dionica, ide u korist redovite pričuvne zaklade odbivši troškove emisije i pristojbe.

11. Za provedbu ove emisije stvornje sindikat, koji zajamčuje uspjeh povišenja dioničke glavnice.

Ravnateljstvo Narodne Banke d. d. u Zagrebu.